

Bryssel den 24 november 2023
(OR. en)

15657/23

LIMITE

COPEN 399
JAI 1516
CODEC 2194

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0093(COD)**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	15641/23 + COR 1, WK 15683/23 + REV 1
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om överföring av straffrättsliga förfaranden - Allmän riktlinje

Inledning

Den 5 april 2023 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om överföring av straffrättsliga förfaranden (dok. 8231/23). Förslaget syftar till att fastställa regler för överföring av straffrättsliga förfaranden mellan Europeiska unionens medlemsstater i syfte att säkerställa en effektiv och korrekt rättsskipning inom det gemensamma området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Förslaget har följande mål: 1) att förbättra en effektiv och korrekt rättsskipning i EU, 2) att förbättra respekten för de grundläggande rättigheterna i samband med överföring av straffrättsliga förfaranden, 3) att förbättra effektiviteten och rättssäkerheten vid överföring av straffrättsliga förfaranden, 4) att möjliggöra överföring av straffrättsliga förfaranden, om det är i rättsskipningens intresse men för närvarande inte är möjligt mellan medlemsstaterna, och 5) att minska straffriheten.

Kort bakgrund

Den ökande gränsöverskridande brottsligheten innebär att de straffrättsliga systemen i unionen i allt högre grad måste hantera situationer där flera medlemsstater har behörighet att lagföra samma brott. Detta gäller särskilt brott som begås av kriminella organisationer. Parallell lagföring innebär utmaningar när det gäller samordning *och* effektivitet, kan vara till men för enskilda personers rättigheter och intressen samt leda till dubbelarbete. Det finns också en risk för att principen *ne bis in idem* åsidosätts.

Överföring av straffrättsliga förfaranden kan vara nödvändigt i ett antal situationer, men befintliga åtgärder på EU-nivå reglerar för närvarande inte denna form av samarbete. Medlemsstaterna förlitar sig på en rad olika rättsliga instrument, bland annat 1959 års europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål.

År 2009 lade det svenska ordförandeskapet fram ett initiativ till rambeslut om överföring av straffrättsliga förfaranden på 16 medlemsstaters vägnar, men förhandlingarna avbröts när Lissabonfördraget trädde i kraft. I sin rapport om det fortsatta arbetet på området ömsesidigt erkännande av straffrättsliga avgöranden (dok. 9728/19) föreslog det rumänska ordförandeskapet att ytterligare utforska behovet av ett lagstiftningsförslag om överföring av straffrättsliga förfaranden. I slutsatserna om den europeiska arresteringsordern, som antogs i december 2020 under det tyska ordförandeskapet (dok. 13684/20, punkt 38), uppmanade rådet Europeiska kommissionen att analysera genomförbarheten av ett sådant instrument. Efter en undersökning lade kommissionen fram det förslag som för närvarande behandlas.

Arbetet i arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete

Arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete påbörjade sin analys av förslaget omedelbart efter det att det lagts fram. Många möten hölls under mer än 15 arbetsdagar. Diskussionerna, som inledningsvis ägde rum under det svenska ordförandeskapet och därefter under det spanska ordförandeskapet, utmynnade slutligen i texten i bilagan.

Den svåraste frågan att behandla under diskussionerna var artikel 15c om rättsmedel. Den fråga som skulle besvaras var huruvida, och i vilken utsträckning, misstänkta, tilltalade och brottsoffer skulle få tillgång till rättsmedel mot den anmodade myndighetens beslut att bifalla en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden. Diskussionerna om detta ägde rum mot bakgrund av artikel 47 i stadgan.

Den lösning som till slut valdes var att fastställa att misstänkta, tilltalade och brottsoffer hade rätt till ett effektivt rättsmedel i den anmodade staten i enlighet med den statens nationella rätt. Det klargjordes att beslutet att bifalla en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden bör prövas i enlighet med nationell rätt på grundval av de kriterier som fastställs i artikel 13.1 och 13.2 angående de obligatoriska och fakultativa skälen för avslag. I den mån ett utrymme för skönsässig bedömning har utövats, bör prövningen begränsas till en bedömning av huruvida den anmodade myndigheten uppenbart har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsässig bedömning.¹

Allmän riktlinje

Ordförandeskapet anser att texten är mogen för en allmän riktlinje, som kommer att utgöra grunden för trepartsförhandlingarna med Europaparlamentet.

Coreper uppmanas därför att

1. bekräfta överenskommelsen om texten enligt bilagan till denna not, och
2. rekommendera rådet att nå en allmän riktlinje om denna text för att göra det möjligt för ordförandeskapet att föra interinstitutionella förhandlingar.

¹ Formuleringen bygger på rättspraxis från Europeiska unionens domstol, se till exempel domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 april 2019, Italien/ rådet, C-611/17, punkt 27.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om överföring av straffrättsliga förfaranden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.1 **andra stycket** b och d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.

² EUT C , , s. .

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den ... [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)] och rådets beslut av den

- (2) I Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen⁴ anges att medlemsstaterna ska överväga möjligheterna att koncentrera lagföringen i gränsöverskridande multilaterala mål till en medlemsstat, för att öka effektiviteten i lagföringen utan att göra avkall på en korrekt rättskipning.
- (3) I åtgärdsprogrammet för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål⁵ efterlyses ett instrument som gör det möjligt att överföra lagföring till andra medlemsstater.
- (4) Det är nödvändigt att vidareutveckla det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna för att gagna en effektiv och korrekt rättskipning i brottmål inom det gemensamma området med frihet, säkerhet och rättvisa och för att säkerställa att den bäst lämpade medlemsstaten utreder eller lagför ett brott. Gemensamma regler i medlemsstaterna om överföring av straffrättsliga förfaranden skulle särskilt kunna bidra till att förhindra onödiga parallella straffrättsliga förfaranden i olika medlemsstater avseende samma sakförhållanden och samma person, vilket skulle göra det möjligt att undvika situationer som annars skulle kunna leda till att principen *ne bis in idem* åsidosätts. [...] **Sådana gemensamma regler** skulle också kunna ge en minskning av antalet parallella straffrättsliga förfaranden rörande samma sakförhållanden eller samma person som genomförs i olika medlemsstater. De syftar till att säkerställa att en överföring av ett straffrättsligt förfarande kan ske när överlämnandet av en person för åtal enligt en europeisk arresteringsorder **i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF**⁶ försenas eller avslås, till exempel på grund av att parallella förfaranden för samma brott pågår i den andra medlemsstaten, så att den person som ska lagföras inte kan undgå straff.

⁴ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁵ EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

⁶ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (5) Gemensamma regler för överföring av straffrättsliga förfaranden är också nödvändiga för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet på ett effektivt sätt. Detta är särskilt viktigt i fråga om brott som begås av kriminella organisationer, till exempel narkotikahandel, smuggling av migranter, människohandel, olaglig handel med skjutvapen, miljöbrott, it-brottslighet och penningtvätt. Lagföring av kriminella organisationer som är verksamma i flera medlemsstater kan skapa stora svårigheter för de berörda myndigheterna. Överföring av straffrättsliga förfaranden är ett viktigt verktyg som skulle stärka kampen mot kriminella organisationer som är verksamma i [...] **unionens** medlemsstater.
- (6) För att i samband med överföring av straffrättsliga förfaranden säkerställa ett effektivt samarbete mellan de ansökande och de anmodade myndigheterna bör regler om detta fastställas genom en rättsligt bindande och direkt tillämplig unionsakt.
- (7) Denna förordning bör vara tillämplig på alla ansökningar som görs inom ramen för straffrättsliga förfaranden. [...]

- (8) [...] Rådets rambeslut 2009/948/RIF⁷ syftar till att förhindra situationer där samma person är föremål för parallella straffrättsliga förfaranden i olika medlemsstater avseende samma sakförhållanden, vilket skulle kunna leda till slutliga avgöranden i två eller flera medlemsstater. Det inför därför ett förfarande för direkta samråd mellan de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att uppnå samförstånd om en effektiv lösning, för att undvika de negativa följder som uppkommer av sådana parallella förfaranden och tids- och resurs**förluster** [...] för de berörda behöriga myndigheterna. [...] **Om** de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, efter samråd i enlighet med det rambeslutet, beslutar att koncentrera förfarandena till en medlemsstat genom överföring av straffrättsliga förfaranden, bör denna förordning användas för sådana överföringar.
- (9) Andra rätts[...]**akter** på det straffrättsliga området, särskilt sådana som rör särskilda brottstyper, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541⁸ **och** rådets rambeslut 2002/475/RIF⁹ och [...] 2008/841/RIF¹⁰, innehåller bestämmelser som hänvisar till de faktorer som ska beaktas i syfte att centralisera förfarandena till en enda medlemsstat när mer än en medlemsstat med giltig verkan kan lagföra på grundval av samma sakförhållanden. Om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, efter samarbete **i enlighet med** de rättsakterna, beslutar att centralisera förfarandena till en enda medlemsstat genom överföring av straffrättsliga förfaranden, bör denna förordning användas för denna överföring.

⁷ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017 s. 6).

⁹ Rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism (EGT L 164, 22.6.2002, s. 3).

¹⁰ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (10) Det har antagits flera unionsrättsakter om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar för verkställighet av påföljder i andra medlemsstater, särskilt rådets rambeslut 2005/214/RIF¹¹, 2008/909/RIF¹² och 2008/947/RIF¹³. Denna förordning bör komplettera bestämmelserna i dessa rambeslut och bör tolkas så att den inte påverkar deras tillämpning.
- (11) Denna förordning påverkar inte spontant informationsutbyte som regleras av andra **unionsrättsakter**.
- (12) Denna förordning [...] **bör** inte vara tillämplig på beslut om omtilldelning, sammanslagning eller uppdelning av mål där Europeiska åklagarmyndigheten har utövat sin behörighet i enlighet med rådets förordning (EU) 2017/1939¹⁴.
- (13) För tillämpningen av denna förordning bör medlemsstaterna utse de behöriga myndigheterna på ett sätt som främjar principen om direkta kontakter mellan dessa myndigheter.

¹¹ Rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (EUT L 76, 22.3.2005, s. 16).

¹² Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EUT L 327, 5.12.2008, s. 27).

¹³ Rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder (EUT L 337, 16.12.2008, s. 102).

¹⁴ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (14) [...] Medlemsstaterna kan, om det är nödvändigt på grund av strukturen i deras interna rättssystem, utse en eller flera centrala myndigheter med ansvar **för administrationen av överföringen och mottagandet av ansökningar om överföring av ett straffrättsligt förfarande, samt för övrig officiell korrespondens i samband med sådana ansökningar**. Sådana centrala myndigheter skulle också kunna tillhandahålla administrativt stöd **och** ha samordnande och stödjande roller för att på så sätt underlätta och främja bifallandet av ansökningar om överföring av straffrättsliga förfaranden.
- (15) Vissa unionsrättsakter kräver redan att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att fastställa behörighet med avseende på specifika brott, såsom brott med anknytning till terroristverksamhet **i enlighet med direktiv (EU) 2017/541** eller förfalskning av euron **i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU¹⁵**, i fall där överlämnande av en person avslås.
- (16) I denna förordning föreskrivs behörighet **i särskilda fall** för att säkerställa att den anmodade staten, för att straffrättsliga förfaranden ska kunna överföras i enlighet med denna förordning, när så krävs för en effektiv och korrekt rättskipning, kan utöva behörighet med avseende på de brott på vilka den ansökande statens lagstiftning är tillämplig. Den anmodade staten bör ha behörighet att pröva de brott för vilka överföringen begärs, närhelst den medlemsstaten anses vara bäst lämpad att lagföra **det ifrågavarande brottet. Bestämmelserna om behörighet i denna förordning bör inte hindra medlemsstaterna från att anta nationella åtgärder för att säkerställa att de kan utöva behörighet i de särskilda fall som föreskrivs i denna förordning.**

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU av den 15 maj 2014 om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF (EUT L 151, 21.5.2014, s. 1).

- (17) En sådan behörighet bör fastställas i situationer där den anmodade staten avslår överlämnande av en misstänkt eller tilltalad för vilken en europeisk arresteringsorder har utfärdats och som befinner sig i den anmodade staten och är medborgare eller bosatt i den staten, om en sådan vägran grundar sig på särskilda skäl som anges i denna förordning. En anmodad stat bör också ha behörighet när brottet får verkan eller orsakar skada främst i den anmodade staten. Skada bör beaktas närhelst den är ett av rekvisiten för brottet, i enlighet med lagstiftningen i den anmodade staten. Den anmodade staten bör också ha behörighet när straffrättsliga förfaranden redan pågår i den staten mot samma misstänkta eller tilltalade person med avseende på andra sakförhållanden, så att den personens samlade brottslighet kan prövas i ett enda straffrättsligt förfarande, eller när straffrättsliga förfaranden pågår i den staten mot andra personer avseende samma, **delvis samma eller relaterade** sakförhållanden, vilket i synnerhet kan vara relevant för att koncentrera utredningen och lagföringen av en kriminell organisation till en medlemsstat. I båda fallen bör den misstänkte eller tilltalade i det straffrättsliga förfarande som överförs vara medborgare eller bosatt i den anmodade staten.
- (18) För att uppfylla syftet med denna förordning och förhindra behörighetskonflikter, med särskilt beaktande av de medlemsstater vars rättssystem – eller lagföring av vissa brott – baseras på principen om obligatorisk lagföring, bör den ansökande staten, när den begär en överföring av ett straffrättsligt förfarande, **kunna** avsäga sig [...] **lagföringen** av den berörda personen med avseende på det brott för vilket överföringen begärs. [...] **Denna förordning bör därför medge** att de behöriga myndigheterna i den ansökande staten [...] **avsäger sig, vilandeförklarar eller avbryt[...]** de straffrättsliga förfaranden som anhängiggjorts vid dem till förmån för den medlemsstat som har bättre förutsättningar för lagföring, även om de i enlighet med nationell lagstiftning skulle vara skyldiga att lagföra. [...] **Detta** bör inte påverka tillämpningen av de bestämmelser om verkan av överföringen av straffrättsliga förfaranden i den ansökande staten som fastställs i denna förordning.

- (19) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- (20) Denna förordning påverkar inte processuella rättigheter som följer av **stadgan eller av andra unionsrättsliga instrument**, såsom [...] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU¹⁶, 2012/13/EU¹⁷, 2013/48/EU¹⁸, (EU) 2016/343¹⁹, (EU) 2016/800²⁰ och (EU) 2016/1919²¹ **för de medlemsstater som är bundna av dem. Den ansökande myndigheten bör i synnerhet säkerställa att dessa rättigheter enligt unionsrätten och nationell rätt respekteras när den begär överföring av straffrättsliga förfaranden enligt denna förordning.**

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden, (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1).

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1919 av den 26 oktober 2016 om rättshjälp för misstänkta och tilltalade i straffrättsliga förfaranden och för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (EUT L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (21) Medlemsstaterna bör säkerställa att sårbara personers behov beaktas vid tillämpningen av denna förordning. Enligt kommissionens rekommendation av **den 27 november 2013 om processuella garantier för sårbara misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden** [...] ²² bör med sårbara misstänkta eller sårbara tilltalade förstås alla misstänkta eller tilltalade som inte kan förstå eller effektivt delta i straffrättsliga förfaranden på grund av ålder, psykiskt eller fysiskt tillstånd eller eventuellt funktionshinder.
- (22) På samma sätt bör medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning säkerställa att de processuella rättigheterna för misstänkta och tilltalade som är frihetsberövade före rättegång beaktas, **och i förekommande fall ta hänsyn till [...]** kommissionens rekommendation (EU) 2023/ 681 [...] ²³.
- (23) **En ansökande myndighet bör kunna begära överföring av straffrättsliga förfaranden antingen på eget initiativ eller efter samråd med en anmodad myndighet, efter förslag från en misstänkt eller tilltalad person eller efter förslag från ett brottsoffer.** Denna förordning bör inte medföra någon skyldighet att ansöka om **eller** överföra[...] straffrättsliga förfaranden. Vid bedömningen av om en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden bör göras bör den ansökande myndigheten undersöka om en sådan överföring **skulle uppfylla målsättningen om en effektiv och korrekt rättskipning, inbegripet om detta är proportionerligt och lämpligt för de ifrågavarande förfarandena.** [...]. Denna bedömning [...] bör göras från fall till fall för att fastställa vilken medlemsstat som är bäst lämpad att lagföra brottet i fråga.

²² [...]EUT C 378, 24.12.2013, s. 8.

²³ Kommissionens rekommendation (EU) 2023/681 av den 8 december 2022 om processuella rättigheter för misstänkta och tilltalade personer som är frihetsberövade före rättegång och om materiella förhållanden vid frihetsberövande (EUT L 86, 24.3.2023, s. 44).

- (24) Vid bedömningen av huruvida en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden är berättigad bör den ansökande myndigheten beakta flera kriterier, vars prioritet och vikt bör baseras på omständigheterna och sakfrågan i varje enskilt fall. Alla relevanta faktorer bör beaktas i rättskipningens intresse. Om brottet till exempel **helt** eller delvis har begåtts på den anmodade statens territorium, eller om merparten av de verkningar eller skador som brottet orsakat, **i de fall dessa verkningar eller skador kan anses utgöra en del av rekvisiten för brottet**, har uppstått på den anmodade statens territorium, kan den staten anses ha bättre förutsättningar att lagföra, med tanke på att bevis som ska upptas, såsom vittnesmål, förhör med brottsoffer eller sakkunnigutlåtanden, finns tillgängliga i den anmodade staten och därmed lättare kan samlas in om det straffrättsliga förfarandet överförs. Dessutom skulle inledandet av ett senare skadeståndsförfarande i den anmodade staten underlättas om även det underliggande förfarandet för fastställande av straffrättsligt ansvar genomfördes i samma medlemsstat. Om merparten av bevisen finns i den anmodade staten kan på samma sätt en överföring av det straffrättsliga förfarandet underlätta insamlingen och den efterföljande tillåtligheten av de bevis som samlats in i enlighet med lagstiftningen i den anmodade staten.
- (25) Om den misstänkte eller tilltalade, **eller i de fall det finns flera misstänkta eller tilltalade, en eller flera av dem**, är medborgare eller bosatt i den anmodade staten kan en överföring av straffrättsliga förfaranden vara motiverad för att säkerställa den misstänktes eller tilltalades rätt att närvara vid rättegången, i enlighet med direktiv (EU) 2016/343. Om [...] **ett eller flera** av brottsoffren är medborgare eller bosatta i den anmodade staten kan en överföring på samma sätt motiveras för att göra det möjligt för brottsoffer att enkelt delta i de straffrättsliga förfarandena och faktiskt höras som vittnen under förfarandena. I fall där överlämnande av en misstänkt eller tilltalad person för vilken en europeisk arresteringsorder har utfärdats avslås i den anmodade staten av de skäl som anges i denna förordning, kan en överföring också vara motiverad om personen befinner sig i den anmodade staten utan att vara medborgare eller bosatt i den staten.

- (26) Det ankommer på den ansökande myndigheten att på grundval av det material som den har tillgång till bedöma om det finns rimliga skäl att anta att den misstänkte, den tilltalade eller brottsoffret är bosatt i den anmodade staten. Om endast begränsad information finns tillgänglig **bör** [...] en sådan bedömning också kunna bli föremål för samråd mellan den ansökande och den anmodade myndigheten [...] **för att bekräfta den misstänkta eller tilltalade personens eller brottsoffrets bosättning i den anmodade staten. När sådana samråd övervägs** kan [...] olika objektiva omständigheter som kan tyda på att den berörda personen har etablerat varaktigt centrum för sina intressen i en viss medlemsstat, eller har för avsikt att göra det, [...] vara relevanta. Rimliga skäl att anta att en person är bosatt i den anmodade staten kan särskilt föreligga om en person är registrerad som bosatt i den anmodade staten genom att inneha ett identitetskort, ett uppehållstillstånd eller **genom** [...] att vara registrerad i ett officiellt bosättningsregister. Om personen i fråga inte är registrerad i den anmodade staten, skulle bosättningsorten kunna indikeras av att vederbörande har uttryckt sin avsikt att bosätta sig i den medlemsstaten eller, efter en stadigvarande vistelse i den medlemsstaten, har fått en sådan anknytning till den medlemsstaten som kan jämföras med sådan anknytning som följer av formell bosättning i den medlemsstaten. För att avgöra huruvida det i en konkret situation föreligger tillräcklig anknytning mellan den berörda personen och den anmodade staten som ger rimliga skäl att anta att den berörda personen är bosatt i den staten, är det nödvändigt att ta hänsyn till olika objektiva omständigheter som kännetecknar den berörda personens situation, däribland längden på, arten av och villkoren för personens vistelse i den anmodade staten eller de familjeband eller ekonomiska band som personen har till den anmodade staten. Ett registrerat fordon, [...] ett bankkonto, det faktum att personens vistelse i den anmodade staten var oavbruten eller andra objektiva faktorer kan vara av betydelse **för att fastställa** att det finns rimliga skäl att anta att den berörda personen är bosatt i den anmodade staten. Ett kort besök, en semestervistelse, även i en semesterbostad, eller en liknande vistelse i den anmodade staten utan någon ytterligare väsentlig anknytning bör inte räcka för att fastställa bosättning i den medlemsstaten. [...]

- (27) En överföring av straffrättsliga förfaranden kan också vara motiverad om straffrättsliga förfaranden pågår i den anmodade staten avseende samma eller andra sakförhållanden mot den misstänkte eller tilltalade, eller om straffrättsliga förfaranden pågår i den anmodade staten avseende samma, **delvis samma** eller relaterade sakförhållanden mot andra personer, till exempel vid lagföring av gränsöverskridande kriminella organisationer, där olika medtilltalade **personer** kan lagföras i olika medlemsstater. Om den misstänkte eller tilltalade avtjänar eller ska avtjäna en påföljd som innebär frihetsberövande i den anmodade staten för ett annat brott, kan det dessutom vara motiverat att överföra straffrättsliga förfaranden för att säkerställa den dömda personens rätt att närvara vid den rättegång för vilken överföring av straffrättsliga förfaranden begärs under det att påföljden avtjänas i den anmodade staten. Dessutom bör de ansökande myndigheterna ta vederbörlig hänsyn till huruvida överföringen av straffrättsliga förfaranden skulle kunna stärka den berörda personens sociala återanpassning om påföljden skulle verkställas i den anmodade staten[...]. För det[...] ändamålet bör hänsyn tas till personens band till den anmodade staten, oavsett om vederbörande anser dessa band vara av familjemässig, språklig, kulturell, social eller ekonomisk natur, och till varje annan anknytning till den anmodade staten. **Dessutom når de behöriga myndigheterna ofta överenskommelser om att förfaranden ska koncentreras på grundval av fastställandet av den bäst lämpade jurisdiktionen. Sådana överenskommelser kan nås vid Eurojusts samordningsmöten, vid bilaterala eller multilaterala möten utan intervention från Eurojust eller efter samråd enligt rambeslut 2009/948/RIF.**

- (28) När den ansökande myndigheten begär en överföring av straffrättsliga förfaranden bör den beakta möjligheterna att inhämta bevis från andra medlemsstater genom befintliga instrument för ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden, såsom, **för de medlemsstater som är bundna av det**, [...] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU²⁴, och [...] för ömsesidig rättslig hjälp, innan den överväger överföring av straffrättsliga förfaranden enbart på grund av att merparten av bevisen finns i den anmodade staten.
- (29) Misstänkta eller tilltalade eller brottsoffer bör ha möjlighet att **föreslå** [...] att straffrättsliga förfaranden som rör dem överförs till en annan medlemsstat. [...] **Ett sådant förslag** bör dock inte medföra någon skyldighet för den ansökande eller anmodade myndigheten att ansöka om eller överföra straffrättsliga förfaranden. Om myndigheterna får kännedom om parallella straffrättsliga förfaranden på grundval av [...] ett **förslag om** överföring från den misstänkte eller tilltalade, brottsoffret eller en advokat på deras vägnar, är de skyldiga att samråda med varandra i enlighet med rambeslut 2009/948/RIF.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (30) Den ansökande myndigheten bör så snart som möjligt informera den misstänkte eller tilltalade om den planerade **ansökan om överföring[...]** av **straffrättsliga förfaranden** och bör ge denna person möjlighet att yttra sig [...], i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, så att myndigheterna kan ta hänsyn till deras berättigade intressen innan de utfärdar en ansökan om överföring. **Sådan information bör ges skriftligen.** **Informationen kan också ges muntligen, förutsatt att en uppgift om att informationen har lämnats registreras i enlighet med dokumentationsförfarandet enligt nationell rätt. Informationen kan lämnas med hjälp av standardformulär. Om den ansökande myndigheten, till exempel på grund av den misstänktes eller tilltalades ålder eller fysiska eller psykiska tillstånd, anser det nödvändigt bör personens juridiska ombud, om sådant finns, ges tillfälle att yttra sig.** Vid bedömningen av den misstänktes eller tilltalades berättigade intresse av att bli informerad om den planerade överföringen bör den ansökande myndigheten beakta behovet av att säkerställa utredningssekretess och risken för att straffrättsliga förfaranden mot den personen påverkas menligt, **till exempel** när det är nödvändigt för att skydda ett viktigt allmänintresse, däribland i fall där sådan information skulle kunna inverka menligt på pågående hemliga utredningar eller allvarligt skada den nationella säkerheten i den medlemsstat där det straffrättsliga förfarandet inleds. Om den ansökande myndigheten trots rimliga ansträngningar inte kan lokalisera **eller nå** den misstänkte eller tilltalade, bör skyldigheten att informera personen gälla från och med den tidpunkt [...] **då den misstänkte eller tilltalade kunnat lokaliseras eller nås.**

- (31) Brottsoffers rättigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU²⁵ bör beaktas vid tillämpningen av denna förordning. Denna förordning bör inte tolkas som att den hindrar medlemsstater från att bevilja brottsoffer mer omfattande rättigheter enligt nationell lagstiftning än de som fastställs i unionsrätten.
- (32) När den ansökande myndigheten fattar beslut om överföring av straffrättsliga förfaranden bör den ta vederbörlig hänsyn till brottsoffrens berättigade intressen, inbegripet skyddet av dem, och bedöma om överföringen av straffrättsliga förfaranden skulle kunna vara till skada för brottsoffre[...]ns möjligheter att faktiskt utöva sina rättigheter i de berörda straffrättsliga förfarandena. Detta omfattar till exempel möjligheten och arrangemangen för brottsoffer att lämna sin utsaga under rättegången i den anmodade staten om **denna** [...] inte **är** den medlemsstat där de är bosatta. Dessutom bör man överväga brottsoffers möjlighet att inhämta och lägga fram bevis, till exempel från vittnen och sakkunniga, att begära ersättning eller att komma i åtnjutande av [...] program för vittnesskydd i den anmodade staten. Brottsoffrens rätt till ersättning bör inte påverkas menligt av överföringen av straffrättsliga förfaranden. Denna förordning bör inte påverka regler om ersättning och återställande av egendom till brottsoffer i nationella förfaranden.
- (33) När det finns ett behov av att säkerställa att det skydd som ges till brottsoffret i den ansökande staten fortsätter i den anmodade staten, bör de behöriga myndigheterna i den ansökande staten överväga att utfärda en europeisk skyddsorder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 606/2013²⁶ eller, **för de medlemsstater som är bundna av det** [...], Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/99/EU²⁷.

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 606/2013 av den 12 juni 2013 om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga frågor (EUT L 181, 29.6.2013, s. 4).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/99/EU av den 13 december 2011 om den europeiska skyddsordern (EUT L 338, 21.12.2011, s. 2).

- (33a) När den ansökande myndigheten har för avsikt att ansöka om överföring av straffrättsliga förfaranden bör den så snart som möjligt informera brottsoffer som är bosatta eller, om det rör sig om juridiska personer, som är etablerade i den ansökande staten och som har begärt att få information om det straffrättsliga förfarandet i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2012/29/EU eller, om det gäller juridiska personer, som har begärt att få information i enlighet med nationell rätt och bör ge dessa personer möjlighet att uttrycka sin åsikt, i enlighet med tillämplig nationell rätt, så att myndigheterna kan ta hänsyn till deras legitima intressen innan de utfärdar en ansökan om överföring. Sådan information bör ges skriftligen. Informationen kan också ges muntligen, förutsatt att en uppgift om att informationen har lämnats registreras i enlighet med dokumentationsförfarandet enligt nationell rätt. Informationen kan tillhandahållas med hjälp av standardformulär eller, om ett exceptionellt stort antal brottsoffer ska informeras, via andra metoder för allmän information till allmänheten, till exempel i särskilda instrument för offentliggörande online som är tillgängliga för rättsliga myndigheter enligt nationell rätt. Om den ansökande myndigheten, till exempel på grund av det berörda brottsoffrets ålder eller fysiska eller psykiska tillstånd, anser det nödvändigt bör vederbörandes juridiska ombud, om sådant finns, ges tillfälle att yttra sig. Vid bedömningen av brottsoffrens berättigade intresse av att bli informerade om den planerade ansökan om överföring bör den ansökande myndigheten beakta behovet av att säkerställa utredningssekretess och risken för att straffrättsliga förfaranden påverkas menligt, till exempel i fall där sådan information skulle kunna inverka menligt på pågående hemliga utredningar eller allvarligt skada den nationella säkerheten i den medlemsstat där det straffrättsliga förfarandet inleds.
- (33b) Standardformulär kan också användas för att göra det lättare för den ansökande myndigheten att söka hjälp från den anmodade myndigheten för att informera den misstänkte eller tilltalade samt i vissa situationer som föreskrivs i denna förordning, där de ansökande och anmodade myndigheterna kan bistå varandra med att informera den misstänkte eller tilltalade eller brottsoffren. Möjligheten att använda sådana standardformulär bör inte utesluta möjligheten för den ansökande eller anmodade myndigheten att direkt delge misstänkta, tilltalade eller brottsoffer.

- (34) **(flyttat till 42a)**
- (35) En korrekt tillämpning av denna förordning förutsätter kommunikation mellan de berörda ansökande och anmodade myndigheterna, som bör uppmuntras att samråda närhelst det är lämpligt för att underlätta en smidig och effektiv tillämpning av denna förordning, antingen direkt eller, när så är lämpligt, via Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), **som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727²⁸.**
- (36) Den ansökande myndigheten bör samråda med den anmodade myndigheten innan den utfärdar en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden när detta är nödvändigt, särskilt för att avgöra om överföringen av straffrättsliga förfaranden skulle tjäna intresset av en effektiv och korrekt rättskipning, **inbegripet huruvida det är proportionerligt och lämpligt med avseende på de berörda förfarandena**, samt om den anmodade myndigheten sannolikt kommer att åberopa något av skälen för avslag enligt denna förordning.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

- (37) När den ansökande myndigheten översänder en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden bör den tillhandahålla korrekt och tydlig information om de omständigheter och villkor som ligger till grund för ansökan samt annan styrkande dokumentation, så att den anmodade myndigheten kan fatta ett välgrundat beslut om överföringen av straffrättsliga förfaranden. **Den ansökande myndigheten bör översätta den ifyllda ansökan och, i syfte att minska översättningskostnaderna och översättningstiden, åtminstone de väsentliga delarna av eventuella skriftliga styrkande handlingar eller uppgifter som åtföljer ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden till ett officiellt språk i den anmodade staten eller ett annat språk som godtagits i enlighet med denna förordning. Med de väsentliga delarna av de berörda handlingarna avses de utdrag som framstår som nödvändiga för att den anmodade myndigheten ska kunna fatta ett välgrundat beslut om ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden.**
- (38) Fram till dess att den anmodade myndigheten [...] har fattat ett beslut om att bifalla en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden bör den ansökande myndigheten kunna återkalla ansökan, till exempel om den får kännedom om ytterligare omständigheter som gör att överföringen inte längre framstår som motiverad.
- (39) Den anmodade myndigheten bör utan dröjsmål och senast 60 dagar efter mottagandet av ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden underrätta den ansökande myndigheten om sitt [...] beslut om huruvida ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden bifalls **eller avslås**. I särskilda fall, när det inte är möjligt för den anmodade myndigheten att iaktta denna **tidsfrist**, till exempel om den anser att det krävs ytterligare information, får fristen endast förlängas **med** ytterligare 30 dagar, för att undvika alltför stora förseningar.

(39a) Om den anmodade myndigheten har bifallit en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden bör den ansökande myndigheten utan onödigt dröjsmål översända original eller bestyrkta kopior av alla handlingar i ärendeakten tillsammans med översättningen av dem, eller åtminstone relevanta delar av dem. Relevant fysisk bevisning, till exempel föremål som hör samman med brottet eller DNA-blodprov, bör översändas till den anmodade myndigheten utan onödigt dröjsmål, om den inte skickas när ansökan väl har bifallits, när de nationella förfarandena avbryts på ansökan av den anmodade myndigheten. Originalhandlingar bör endast översändas på begäran av den anmodade myndigheten om det finns ett behov av att granska en handling, till exempel för kriminaltekniska ändamål. Dessutom bör originalen och den fysiska bevisningen, när de inte längre behövs i den anmodade staten, på begäran av den ansökande myndigheten återlämnas till den ansökande staten, till exempel när sådana original eller sådana fysiska bevis behövs för en annan brottsutredning.

- (40) Överföring av [...]straffrättsliga förfaranden^{en} bör inte vägras av andra skäl än de som anges i denna förordning. För att ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden ska kunna bifallas bör lagföring på grundval av de sakförhållanden som ligger till grund för de straffrättsliga förfaranden som överföringen gäller vara möjlig i den anmodade staten. Den anmodade myndigheten bör inte bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden om den gärning för vilken överföring begärs inte är ett brott i den anmodade staten eller om den anmodade staten inte har behörighet med avseende på det brottet, såvida den inte utövar behörighet enligt denna förordning. **Den anmodade myndigheten bör inte heller bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden om villkoren för lagföring av brottet i den anmodade staten inte är uppfyllda. Detta kan till exempel vara fallet om en anmälan från brottsoffret, som är nödvändig för att lagföra brottet i den anmodade staten, inte har lämnats in i tid, eller om det på grund av den misstänktes eller tilltalades död eller mentala sjukdom har blivit omöjligt att lagföra enligt den anmodade statens lagstiftning.** Den anmodade myndigheten bör också kunna vägra en överföring av straffrättsliga förfaranden om den misstänkte eller tilltalade åtnjuter [...] **privilegier eller** immunitet i enlighet med lagstiftningen i den anmodade staten, [...] som **till exempel** kan avse vissa kategorier av personer (till exempel diplomater) eller särskilt skyddade förhållanden (såsom rätten till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient), eller om den anmodade myndigheten anser att en sådan överföring inte är motiverad med hänsyn till intresset av en effektiv och korrekt rättskipning, till exempel på grund av att inget av kriterierna för att begära en överföring av straffrättsliga förfaranden är uppfyllt, eller om **ansökningsformuläret** [...] för en ansökan om överföring är ofullständigt eller **uppenbarligen behäftat med fel** [...] **och inte har** fyllts i **eller korrigerats** av den ansökande myndigheten, med följden att den anmodade myndigheten inte har tillgång till de uppgifter som krävs för att bedöma ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden. **Den anmodade myndigheten bör också kunna avslå ansökan om gärningen inte utgör ett brott på den plats där den begicks om den anmodade staten inte har ursprunglig behörighet att utreda och lagföra ett sådant brott. I denna förordning avses med ursprunglig behörighet behörighet som redan föreskrivs i nationell lagstiftning och som inte följer av denna förordning.**

- (41) Principen *ne bis in idem*, som fastställs i artiklarna 54–58 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985²⁹ och i artikel 50 i stadgan, och som den tolkats av Europeiska unionens domstol, är en grundläggande straffrättslig princip, enligt vilken en tilltalad inte bör lagföras eller straffas på nytt i ett straffrättsligt förfarande för ett brott för vilket vederbörande redan har frikänts eller fällts till ansvar. Den anmodade myndigheten bör därför avslå ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden om ett övertagande skulle strida mot denna princip.
- (41a) Vid bedömningen av om en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden ska bifallas eller avslås bör den anmodade myndigheten undersöka om en sådan överföring skulle tjäna målet om en effektiv och god rättskipning. Bedömningen bör göras från fall till fall för att fastställa vilken medlemsstat som är bäst lämpad att lagföra brottet i fråga. Den anmodade myndigheten bör därvid ha ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Vid bedömningen av huruvida överföringen av de straffrättsliga förfarandena ligger i intresset av en effektiv och korrekt rättskipning bör en sådan bedömning endast omfatta relevanta omständigheter i fallet, inbegripet om det vid första påseendet förefaller som om brottet inte helt eller delvis har begåtts på den anmodade statens territorium, om merparten av brottets verkningar eller en betydande del av skadan, som utgör eller är en del av brottsrekvisiten för brottet, inte har inträffat på den statens territorium och den misstänkte eller tilltalade inte är medborgare eller bosatt i den staten. Brottsoffrets, vittnets eller annan berörd persons personliga, materiella eller familjemässiga situation bör inte i sig vara avgörande för bedömningen av huruvida överföringen av förfarandena tjänar målet om en effektiv och god rättskipning.

²⁹ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

- (42) Innan den anmodade myndigheten beslutar att [...] **avslå** en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden på grundval av någon av grunderna för avslag bör den samråda med den ansökande myndigheten i syfte att erhålla all nödvändig ytterligare information.
- (42a – f.d. 34)** Den anmodade staten bör säkerställa att misstänkta och tilltalade, liksom brottsoffer, har tillgång till effektiva rättsmedel mot beslutet att bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden **i enlighet med artikel 47 i stadgan** och de förfaranden som är tillämpliga enligt nationell rätt, närhelst deras rättigheter påverkas negativt vid tillämpningen av denna förordning. **Omprövning av beslutet om överföring av straffrättsliga förfaranden bör uteslutande grunda sig på de kriterier som fastställs i de skäl för avslag som anges i denna förordning. Vid bedömningen av huruvida de straffrättsliga förfarandena bör överföras bör hänsyn tas till samtliga omständigheter som är relevanta för prövningen av dessa kriterier. En sådan bedömning skulle ofta kunna omfatta inte bara en avvägning mellan intressena eller rättigheterna för enskilda personer vars rättigheter kan påverkas, utan även att hänsyn tas till särdragen och de praktiska aspekterna av det straffrättsliga systemets funktion.**
- (42b)** Den anmodade myndigheten bör ha ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den ska ta ställning till om en överföring av de straffrättsliga förfarandena ligger i den effektiva och korrekta rättskipningens intresse och huruvida en ansökan om överföring bör avslås på grundval av något av de fakultativa skäl för avslag som fastställs i denna förordning. **Prövningen av utövandet av ett sådant utrymme för skönsmässig bedömning bör begränsas till en prövning av huruvida den anmodade myndigheten, när den fattade beslutet att bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden, uppenbart överskred gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning.**

- (42c) **Under alla omständigheter bör rättsmedlen enligt denna förordning inte medföra någon omprövning av sakförhållandena i målet, såsom huruvida bevisningen är tillräcklig för att rättfärdiga att en utredning inleds eller fortsätter, huruvida omständigheterna i målet eller de subjektiva rekvisiten, såsom uppsåt eller grov oaktsamhet, har fastställts uppfylla tillämplig standard, eller angående bevisvärdet av redan insamlad bevisning eller trovärdigheten hos utsagor.**
- (43) Den anmodade myndighetens bifall av en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden bör leda till att det straffrättsliga förfarandet i den ansökande staten vilandeförklaras eller avbryts för att undvika överlappning av åtgärder i den ansökande och den anmodade staten. Detta bör **emellertid** inte påverka **nödvändiga/brådskande [...]** **utredningsåtgärder** eller andra processuella åtgärder som **den ansökande staten kan komma att behöva vidta efter att ha mottagit underrättelse om den anmodande myndighetens bifall när så krävs för en effektiv och korrekt rättskipning[...]**. Begreppet ”utredningsåtgärder eller andra processuella åtgärder” bör tolkas extensivt, så att det omfattar inte bara alla åtgärder för bevisinsamling, utan även alla processuella åtgärder som innebär frihetsberövande före rättegång eller andra interimistiska åtgärder. För att undvika rättegångsmissbruk och säkerställa att det straffrättsliga förfarandet inte [...] **fortsätter/förlängs** någon längre tid **i den ansökande staten bör det straffrättsliga förfarandet i den ansökande staten [...] avbrytas när de vidtagna utredningsåtgärderna eller andra processuella åtgärderna löpt ut. [...]** Om ett rättsmedel med suspensiv verkan har åberopats i den anmodade staten bör det straffrättsliga förfarandet inte vilandeförklaras eller avbrytas i den ansökande staten förrän ett beslut om rättsmedlet har fattats i den anmodade staten.

- (44) Denna förordning bör inte utgöra en rättslig grund för att arrestera personer i syfte att fysiskt överföra dem till den anmodade staten för att denna ska kunna inleda straffrättsliga förfaranden mot den personen. **Medlemsstaterna bör emellertid kunna föreskriva att [...] denna förordning utgör en rättslig grund för ett beslut om tillfälligt omhändertagande av den misstänkte eller tilltalade som uppehåller sig i den anmodade staten eller för att den behöriga myndigheten i denna stat ska kunna anta andra interimistiska åtgärder när ansökan om överföring har mottagits i avvaktan på beslutet om bifall eller avslag.**
- (45) [...] **Den behöriga myndigheten i den anmodade staten** bör skriftligen underrätta den ansökande myndigheten om varje beslut som meddelas i slutet av det straffrättsliga förfarandet i den anmodade staten. I rambeslut 2009/948/RIF föreskrivs en liknande skyldighet när en överenskommelse har nåtts om att förfaranden ska koncentreras till en medlemsstat. Om den anmodade myndigheten beslutar att avbryta straffrättsliga förfaranden som rör sakförhållanden som ligger till grund för ansökan om överföring, bör den också ange skälen till detta. **Åtminstone de väsentliga delarna av sådan information och det slutliga skriftliga beslut som meddelats i den anmodade staten bör av den anmodade myndigheten översättas till ett officiellt språk i den ansökande staten eller till ett annat språk som godtagits i enlighet med denna förordning. Med väsentliga delar av informationen och beslutet avses de utdrag som förefaller nödvändiga för att den ansökande myndigheten ska få vetskap om deras allmänna innehåll.**
- (46) Om den anmodade myndigheten beslutar att avbryta straffrättsliga förfaranden som rör de sakförhållanden som ligger till grund för ansökan om överföring, kan den ansökande myndigheten fortsätta eller återuppta det straffrättsliga förfarandet under förutsättning att det inte skulle innebära ett åsidosättande av principen *ne bis in idem*, dvs. när det beslutet inte slutgiltigt hindrar lagföring enligt den anmodade statens rätt och därför inte står i vägen för ytterligare förfaranden avseende samma gärning i den staten. Brottsoffer bör ha möjlighet att inleda eller ansöka om återupptagande av ett straffrättsligt förfarande i den ansökande staten i enlighet med den statens nationella rätt, förutsatt att detta inte skulle innebära en överträdelse av principen *ne bis in idem*.

- (47) När straffrättsliga förfaranden överförs i enlighet med denna förordning bör den anmodade myndigheten tillämpa sin relevanta nationella rätt och sina relevanta nationella förfaranden. Ingenting i denna förordning bör tolkas som att det inkräktar på eventuella regler om fakultativt åtal i nationell rätt.
- (47a) **Ingenting i denna förordning bör tolkas som att det påverkar preskriptionstiden i den anmodade staten, i enlighet med den statens nationella rätt.**
- (48) Den anmodade staten bör tillämpa sin nationella rätt för att fastställa vilken påföljd som ska tillämpas på brottet i fråga. I fall där brottet har begåtts **på** den ansökande statens territorium får de anmodade myndigheterna vid fastställandet av påföljden beakta det maximistraff som föreskrivs i den ansökande statens lagstiftning, om detta är till den tilltalades fördel och förenligt med den anmodade statens rätt. Detta bör beaktas i situationer där överföringen av straffrättsliga förfaranden skulle leda till att ett högre straff än det maximistraff som föreskrivs i den ansökande staten tillämpas i den anmodade staten för samma brott, i syfte att säkerställa en viss grad av rättssäkerhet och rättslig förutsebarhet för de berörda misstänkta eller tilltalade vad gäller tillämplig lag. Det maximistraff som föreskrivs enligt den ansökande statens rätt bör alltid beaktas när den anmodade statens behörighet grundar sig uteslutande på denna förordning.

- (49) Medlemsstaterna bör inte kunna avkräva varandra ersättning för kostnader i samband med tillämpningen av denna förordning. Om den ansökande staten har ådragit sig stora eller exceptionella kostnader, **särskilt** i samband med översättningen av de handlingar i målet som ska överföras till den anmodade staten, bör ett förslag från den ansökande myndigheten om att dela på kostnaderna beaktas av den anmodade myndigheten. **I sådana fall bör den ansökande och den anmodade myndigheten samråda med varandra för att nå en överenskommelse om kostnadsfördelningen. Helst bör sådana samråd äga rum innan ansökan om överföring utfärdas. Om ingen överenskommelse kan nås innan beslutet att bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden antas, kan den ansökande myndigheten besluta att återkalla ansökan i enlighet med denna förordning eller vidhålla ansökan och stå för den del av kostnaderna som anses vara exceptionellt höga.**
- (50) Användningen av ett standardiserat **ansökningsformulär** [...] översatt till alla officiella unionsspråk skulle underlätta samarbetet och informationsutbytet mellan de ansökande och de anmodade myndigheterna och göra det möjligt för dem att snabbare och mer effektivt fatta beslut om ansökan om överföring. Det **skulle** också minska [...] översättningskostnaderna och bidra [...] till högre kvalitet på ansökningarna.
- (51) **Ansökningsformuläret** [...] bör endast innehålla sådana personuppgifter som är nödvändiga för att underlätta den anmodade myndighetens beslut om ansökan. **Ansökningsformuläret** [...] bör innehålla uppgift om kategorierna av personuppgifter, såsom huruvida den berörda personen är misstänkt, tilltalad eller brottsoffer, samt ange de särskilda fälten för var och en av dessa kategorier.

- (52) I syfte att effektivt hantera ett eventuellt behov av förbättringar av det **ansökningsformulär [...]** som ska användas för att ansöka om överföring av straffrättsliga förfaranden, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (**EUF-fördraget**) delegeras till kommissionen i syfte att möjliggöra ändring av bilagan till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning³⁰. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (53) För att säkerställa ett snabbt, direkt, interoperabelt, tillförlitligt och säkert utbyte av ärenderelaterade uppgifter bör kommunikation enligt denna förordning mellan de ansökande och de anmodade myndigheterna och med deltagande av centrala myndigheter, om en medlemsstat har utsett en central myndighet, samt med Eurojust, som regel ske via det decentraliserade it-systemet i den mening som avses i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen]³¹. I synnerhet bör det decentraliserade it-systemet som regel användas vid översändande av **ansökningsformuläret [...]** och utbyte av all annan relevant information och dokumentation samt vid all annan kommunikation mellan myndigheterna enligt denna förordning. I fall där ett eller flera av de undantag som anges i förordning (EU).../... [Digitaliseringsförordningen] är tillämpliga, i synnerhet när det inte är möjligt eller lämpligt att använda det decentraliserade it-systemet, kan andra kommunikationsmedel användas i enlighet med den förordningen.

³⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s. 13.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande civilrättsliga, handelsrättsliga och straffrättsliga frågor och om ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L...).

- (54) Medlemsstaterna skulle kunna använda en programvara som utvecklats av kommissionen (*referensprogramvara*) i stället för ett nationellt it-system. [...] **Referensprogramvaran** för genomförande bör vara baserad på en modulstruktur, vilket innebär att programvaran paketeras och levereras separat från de e-Codex-komponenter som behövs för att ansluta den till det decentraliserade it-systemet. [...] **En sådan** struktur bör göra det möjligt för medlemsstaterna att återanvända eller förbättra sin befintliga nationella infrastruktur för rättslig kommunikation för gränsöverskridande användning.

- (55) Kommissionen bör ansvara för att skapa, underhålla och utveckla [...] referensprogramvaran. Kommissionen bör utforma, utveckla och underhålla referensprogramvaran på ett sätt som gör det möjligt för de personuppgiftsansvariga att säkerställa överensstämmelse i enlighet med de krav och principer för dataskydd som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1725³² och (EU) 2016/679³³ samt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680³⁴, särskilt skyldigheterna vad gäller inbyggt dataskydd och dataskydd som standard och en hög nivå av cybersäkerhet. Referensprogramvaran bör också inbegripa lämpliga tekniska åtgärder och möjliggöra de organisatoriska åtgärder som krävs för att säkerställa en lämplig säkerhets- och interoperabilitetsnivå, med beaktande av att särskilda kategorier av uppgifter också kan komma att utbytas. Kommissionen **bör** [...] inte **behandla** personuppgifter i samband med att [...] referensprogramvaran skapas, underhålls och utvecklas.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (56) Den referensprogramvara som har utvecklats av kommissionen som ett back-end-system bör programmatiskt samla in de statistiska uppgifter som krävs för övervakning, och dessa uppgifter bör översändas till kommissionen. Om medlemsstaterna väljer att använda ett nationellt it-system i stället för den referensprogramvara som har utvecklats av kommissionen, skulle det systemet kunna utrustas för att programmatiskt samla in dessa uppgifter och i detta fall bör dessa uppgifter översändas till kommissionen. E-Codex-anslutningen skulle också kunna utrustas med en funktion som gör det möjligt att hämta relevanta statistiska uppgifter.
- (57) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att inrätta ett decentraliserat it-system. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁵.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (58) Denna förordning bör skapa en rättslig grund för utbyte av personuppgifter mellan medlemsstaterna för överföring av straffrättsliga förfaranden i enlighet med artiklarna 8 och 10 a i direktiv (EU) 2016/680. Vad gäller alla andra aspekter, såsom tidsperioden för lagring av personuppgifter som mottagits av den ansökande myndigheten, bör dock behandlingen av personuppgifter som utförs av den ansökande och den anmodade myndigheten omfattas av medlemsstaternas nationella lagstiftning som antagits i enlighet med direktiv (EU) 2016/680. Den ansökande och den anmodade myndigheten bör betraktas som personuppgiftsansvariga med avseende på behandlingen av personuppgifter enligt det direktivet. De centrala myndigheterna **kan ge** [...] administrativt stöd till de ansökande och de anmodade myndigheterna och, i den mån de behandlar personuppgifter för dessa personuppgiftsansvarigas räkning, bör de betraktas som personuppgiftsbiträden för respektive personuppgiftsansvarig. Vad gäller Eurojusts behandling av personuppgifter bör [...] förordning (EU) 2018/1725 tillämpas inom ramen för den här förordningen utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda dataskyddsreglerna i [...] förordning (EU) 2018/1727³⁶.
- (59) Eftersom målet för denna förordning, nämligen överföring av straffrättsliga förfaranden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen **(EU-fördraget)**. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

³⁶ [...]

- (60) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget [...] och EUF-fördraget [...], har Irland, **genom en skrivelse³⁷ som mottogs den 19 juli 2023**, meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning. [...]
- (61) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till [...]EU-fördraget[...] och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (62) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i [...] förordning (EU) [...] 2018/1725³⁸ [...] och avgav ett yttrande den **22 maj 2023**.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

³⁷ Dok. 12049/23.

³⁸ [...]

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs regler för överföring av ett straffrättsligt förfarande mellan medlemsstater i syfte att säkerställa en effektiv och korrekt rättskipning inom det gemensamma området med frihet, säkerhet och rättvisa.
2. Denna förordning ska vara tillämplig på varje överföring av ett straffrättsligt förfarande **som äger rum i unionens medlemsstater [...]**.
3. Denna förordning ska inte påverka skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som återges i artikel 6 i **EU-fördraget [...]**.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *ansökande stat*: den medlemsstat i vilken **ett straffrättsligt förfarande äger rum och i vilken** en ansökan om överföring av [...] **detta förfarande till en annan medlemsstat** utfärdas **eller den medlemsstat som har inlett samråd om en eventuell överföring eller som har mottagit en begäran om samråd enligt artikel 5.3 eller artikel 15.2.**

2. *anmodad stat*: den medlemsstat till vilken en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande översänds i syfte att denna stat ska överta förfarandet **eller den medlemsstat som har inlett samråd om en eventuell överföring eller som har mottagit en begäran om samråd enligt artikel 5.3 eller artikel 15.2.**
3. *ansökande myndighet*:
- a) en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare som är behörig i det berörda ärendet, eller
 - b) en annan behörig myndighet som av den ansökande staten utsetts till sådan och som i det berörda ärendet handlar i egenskap av utredande myndighet i ett straffrättsligt förfarande och enligt nationell rätt har behörighet att ansöka om överföring av ett straffrättsligt förfarande. Dessutom ska ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande innan den översänds till den anmodade myndigheten godkännas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den ansökande staten efter prövning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en sådan ansökan enligt denna förordning. Om ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande har godkänts av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare får även denna myndighet betraktas som ansökande myndighet med avseende på översändandet av ansökan.

4. *anmodad myndighet*: en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare som är behörig att i enlighet med artikel 12.1 fatta beslut om huruvida en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska bifallas eller avslås och som, **om rättssystemet i den anmodade staten så medger**, är behörig att vidta efterföljande åtgärder i enlighet med denna förordning eller [...] nationell rätt.

Trots att ett beslut om huruvida ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska bifallas eller avslås enligt artikel 12.1 uteslutande ska fattas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare, får den anmodade staten föreskriva att "anmodad myndighet" vid tillämpning av denna förordning får tolkas som en annan behörig myndighet, som i det berörda ärendet handlar i egenskap av utredande myndighet eller åklagarmyndighet i ett straffrättsligt förfarande och har behörighet att vidta förberedande eller efterföljande åtgärder.

5. *decentraliserat it-system*: ett it-system enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].
6. *brottsoffer*: ett brottsoffer enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2012/29/EU, **eller en juridisk person enligt definitionen i nationell rätt, som har lidit skada eller ekonomisk förlust som en direkt följd av ett brott som är föremål för straffrättsliga förfaranden som omfattas av denna förordning.**

Artikel 3
Behörighet

1. **I den utsträckning som behörighet inte redan föreskrivs enligt den anmodade statens nationella rätt, ska den anmodade staten [...]** vid tillämpning av denna förordning [...] vara behörig med avseende på alla brott på vilka den ansökande statens rätt är tillämplig, om
- a) den avslår ansökan om överlämnande av en misstänkt eller tilltalad som uppehåller sig, är medborgare eller bosatt i den anmodade staten på grundval av artikel 4.7 b i rambeslut 2002/584/RIF,
 - b) den avslår ansökan om överlämnande av en misstänkt eller tilltalad för vilken en europeisk arresteringsorder har utfärdats och som uppehåller sig, är medborgare eller bosatt i den anmodade staten om den finner att det i undantagsfall, på grundval av precisa och objektiva uppgifter, finns grundad anledning att anta att ett överlämnande, mot bakgrund av ärendets särskilda omständigheter, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet som anges i artikel 6 i EUF-fördraget [...] och i stadgan,
 - c) merparten av brottets verkningar eller en betydande del av skadan, som **utgör eller** är en del av brottsrekvisiten, uppstod **på** [...] den anmodade statens territorium,
 - d) om ett straffrättsligt förfarande pågår mot den misstänkte eller tilltalade i den anmodade staten avseende andra sakförhållanden, och den misstänkte eller tilltalade är medborgare eller bosatt i den anmodade staten,
 - e) om ett straffrättsligt förfarande pågår mot andra personer i den anmodade staten avseende samma, [...] delvis samma **eller relaterade** sakförhållanden, och den misstänkte eller tilltalade i det straffrättsliga förfarande som ska överföras är medborgare eller bosatt i den anmodade staten.

2. Den behörighet som den anmodade staten har uteslutande med stöd av punkt 1 får endast utövas i samband med en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande **enligt denna förordning**.

Artikel 4

Avsägelse, vilandeförklaring eller avbrytande av ett straffrättsligt förfarande

En medlemsstat som enligt sin nationella rätt är behörig att lagföra ett brott får vid tillämpning av denna förordning avsäga sig, vilandeförklara eller avbryta ett straffrättsligt förfarande [...] för att göra det möjligt att överföra det straffrättsliga förfarandet avseende detta brott till den anmodade staten.

KAPITEL 2

ÖVERFÖRING AV ETT STRAFFRÄTTSLIGT FÖRFARANDE

Artikel 5

Kriterier för en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande

1. En ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande får bara utfärdas om den ansökande myndigheten anser att målet om en effektiv och korrekt rättskipning skulle gagnas om det berörda straffrättsliga förfarandet skulle genomföras i en annan medlemsstat.
2. Den ansökande myndigheten ska särskilt beakta följande kriterier **när den överväger om den ska ansöka om överföring av ett straffrättsligt förfarande**:
 - a) Brottet har helt eller delvis begåtts **på** [...] den anmodade statens territorium, eller merparten av brottets verkningar eller en betydande del av den skada som **utgör eller är en del av brottsrekvisiten** [...] uppstod **på** [...] den anmodade statens territorium.
 - b) **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade är medborgare eller bosatta i den anmodade staten.
 - c) **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade uppehåller sig i den anmodade staten och denna stat avslår ansökan om överlämnande av **dess** persone[...]r till den ansökande staten på grundval av [...]
 - i) artikel 4.2 i rambeslut 2002/584/RIF, [...]

- ii) artikel 4.3 i **rambeslut 2002/584/RIF** [...], om avslaget inte grundar sig på att personen omfattas av ett slutligt avgörande för samma brott som hindrar senare lagföring, eller [...]
- iii) artikel 4.7 i [...] rambeslut **2002/584/RIF**.
- d) **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade uppehåller sig i den anmodade staten och denna stat avslår ansökan om överlämnande av **dessa** persone[...]**r**, för vilk[...]**a** en europeisk arresteringsorder har utfärdats, om den finner att det i undantagsfall, på grundval av precisa och objektiva uppgifter, finns grundad anledning att anta att ett överlämnande, mot bakgrund av ärendets särskilda omständigheter, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet som anges i artikel 6 i EU-fördraget [...] och i stadgan.
- e) Merparten av den bevisning som är relevant för utredningen finns, eller majoriteten av de berörda vittnena är bosatta, i den anmodade staten.
- f) Ett straffrättsligt förfarande pågår mot den misstänkte eller tilltalade i den anmodade staten avseende samma eller andra sakförhållanden.
- g) Ett straffrättsligt förfarande pågår mot andra personer i den anmodade staten avseende samma, **delvis samma eller** relaterade sakförhållanden.
- h) **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade avtjänar eller ska avtjäna ett straff som inbegriper frihetsberövande i den anmodade staten.

- (i) Verkställighet av påföljden i den anmodade staten förbättrar troligtvis utsikterna **till** [...] social återanpassning av den dömda eller det föreligger andra skäl till varför det är lämpligare att domen verkställs i den anmodade staten.
- j) **Ett eller flera** [...] vittnen[...] är medborgare eller bosatta i den anmodade staten.
Vederbörlig hänsyn ska tas till barn som är brottsoffer.
- k) **Medlemsstaternas behöriga myndigheter har nått konsensus om att
förfarandena ska koncentreras till en medlemsstat.**
3. [...] **Ett förslag** om överföring av ett straffrättsligt förfarande [...] **enligt villkoren** i denna förordning får **i enlighet med förfaranden i nationell rätt** [...] **läggas fram** av den misstänkte eller tilltalade, eller [...] **ett brottsoffer** [...], [...] **för** den ansökande eller den anmodade statens behöriga myndigheter. **Om förslaget läggs fram för den behöriga myndigheten i den anmodade staten, får den myndigheten i enlighet med artikel 15.2 samråda med den behöriga myndigheten i den ansökande staten. Förslag** [...] enligt denna punkt ska inte ge upphov till någon skyldighet för den ansökande [...] staten att ansöka om överföring, eller att överföra, ett straffrättsligt förfarande till den anmodade staten.

Artikel 6

Misstänkta eller tilltalades rättigheter

1. Innan en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande utfärdas ska den ansökande myndigheten i enlighet med gällande nationell rätt ta vederbörlig hänsyn till den misstänktes eller tilltalades rättmätiga intressen [...].

- 1a. De rättigheter som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel och i artiklarna 15a och 15c är tillämpliga på misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden från det att de genom ett officiellt meddelande eller på annat sätt av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har underrättats om att de är misstänkta eller tilltalade för att ha begått ett brott, oavsett om de är frihetsberövade eller inte.
2. Den ansökande myndigheten ska, under förutsättning att det inte skulle äventyra utredningssekretessen eller på annat sätt påverka utredningen, [...] i enlighet med gällande nationell rätt och på ett språk som vederbörande förstår informera den misstänkte eller tilltalade [...] om den planerade **ansökan om** överföring[...] av det straffrättsliga förfarandet [...] och ge[...] **den misstänkte eller tilltalade** tillfälle att yttra sig [...], såvida inte personen trots rimliga ansträngningar från den ansökande myndighetens sida inte kan lokaliseras **eller nås**. [...] Om ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande [...] **sker på förslag av** en misstänkt eller tilltalad [...] enligt artikel 5.3 är [...] sådan[...] **information till** den misstänkte eller tilltalade **som lagt fram förslaget** inte nödvändig[...].
- 2a. Om den misstänkte eller tilltalade uppehåller sig i den anmodade staten, får den ansökande myndigheten vid tillämpning av punkt 2 översända ett ifyllt standardformulär, som ska antas i enlighet med artikel 28.2, till den anmodade myndigheten. I sådana fall ska den anmodade myndigheten inhämta den misstänktes eller tilltalades yttrande och skicka tillbaka formuläret till den ansökande myndigheten. Den ansökande myndigheten ska när den fattar beslut om huruvida den ska ansöka om överföring av ett straffrättsligt förfarande beakta det yttrande av den misstänkte eller tilltalade som avses i punkt 2.
3. [Har flyttats till artikel 15a.]

Artikel 7
Brottsoffers rättigheter

1. Innan en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande utfärdas ska den ansökande myndigheten i enlighet med gällande nationell rätt ta vederbörlig hänsyn till brottsoffrets rättmätiga intressen [...].
2. **Den ansökande myndigheten ska, under förutsättning att det inte skulle undergräva utredningssekretessen eller på annat sätt påverka utredningen, [...] på ett språk som vederbörande förstår informera brottsoffret, som är bosatt eller, om det rör sig om en juridisk person, är etablerat i den ansökande staten och som har begärt att erhålla information om det straffrättsliga förfarandet i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2012/29/EU eller, om det rör sig om en juridisk person, om den planerade ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet, i enlighet med gällande nationell rätt, [...] och ge[...] brottsoffret tillfälle att yttra sig [...]. [...] Om ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande sker på förslag av ett brottsoffer i enlighet med artikel 5.3, är den ansökande myndigheten inte skyldig att lämna ovanstående information till brottsoffret.**
3. Det yttrande av brottsoffret som avses i punkt 2 ska beaktas av den ansökande myndigheten när den beslutar huruvida den ska ansöka om överföring av det straffrättsliga förfarandet.
4. *[Har flyttats till artikel 15b.]*

Artikel 8

Rätt till rättsmedel

[Har flyttats till artikel 15c.]

Artikel 9

Förfarande för ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande

1. **Den ansökande myndigheten ska använda ansökningsformuläret [...]** i bilagan [...] för ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande. Den ansökande myndigheten ska underteckna **ansökningsformuläret [...]** och intyga att innehållet är riktigt och korrekt.
2. En ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska vara vederbörligen bestyrkt och i synnerhet innehålla följande information:
 - a) **Information [...]** om den ansökande myndigheten.
 - b) En beskrivning av det brott som är föremål för det straffrättsliga förfarandet och tillämpliga bestämmelser i den ansökande statens straffrättsliga lagstiftning.
 - c) Skälen till varför överföringen är nödvändig och lämplig och i synnerhet vilket/vilka av kriterierna i artikel 5.2 som är tillämpligt/tillämpliga.
 - d) Nödvändig information som finns tillgänglig om den misstänkte eller tilltalade samt brottsoffret.
 - e) En bedömning av hur en överföring av det straffrättsliga förfarandet skulle påverka den misstänktes eller tilltalades, eller brottsoffrets, rättigheter **på grundval av den information som finns tillgänglig för den ansökande myndigheten, i tillämpliga fall inbegripet det yttrande som inhämtats från de berörda personerna i enlighet med artikel 6.2 eller artikel 7.2, eller förslag som lagts fram i enlighet med artikel 5.3.**

- f) Information om processhandlingar eller åtgärder av betydelse för det straffrättsliga förfarandet som har vidtagits i den ansökande staten, **inbegripet eventuella pågående tillfälliga tvångsåtgärder och tidsfristen för tillämpningen av sådana åtgärder.**
- g) Eventuella tillämpliga särskilda villkor för behandlingen av personuppgifter enligt artikel 9.3 i direktiv (EU) 2016/680.
3. Om den misstänkte eller tilltalade har avgett ett yttrande enligt artikel 6.2 eller om brottsoffret har avgett ett yttrande enligt artikel 7.2 ska detta yttrande skickas till den anmodade myndigheten tillsammans med ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet. Om den misstänkte, **den** [...] tilltalade[...]eller brottsoffret [...] yttrade sig muntligen ska den ansökande myndigheten säkerställa att den anmodade myndigheten har tillgång till den skriftliga uppteckningen av detta yttrande.
4. Ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska om nödvändigt åtföljas av ytterligare relevant information och handlingar.
5. Det ifyllda **ansökningsformulär** [...] som avses i punkt 1 [...] **samt väsentliga delar av** [...] eventuell annan skriftlig information som bifogas ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska översättas till ett officiellt språk i den anmodade staten eller ett annat språk som den anmodade myndigheten godtar i enlighet med artikel 30.1 c.
6. Den ansökande myndigheten ska översända ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande direkt till den anmodade myndigheten eller, i förekommande fall, genom den centrala myndighet som avses i artikel 18. All officiell kommunikation ska antingen ske direkt mellan den ansökande och den anmodade myndigheten eller genom den centrala myndighet som avses i artikel 18.

7. Om den anmodade myndigheten inte är känd för den ansökande myndigheten ska den sistnämnda göra alla nödvändiga förfrågningar, bland annat genom det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter **enligt rådets beslut 2008/976/RIF³⁹**, för att fastställa vilken myndighet som är behörig att fatta ett beslut enligt artikel 12.
- 7a. **Den anmodade myndigheten ska utan oskäligt dröjsmål efter mottagandet av ett ansökningsformulär skicka ett mottagningsbevis till den ansökande myndigheten; detta ska göras så snart som möjligt och under alla omständigheter inom sju dagar från mottagandet. Om en central myndighet har utsetts i enlighet med artikel 18 gäller denna skyldighet både den centrala myndigheten och den anmodade myndighet som tar emot ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande från den centrala myndigheten.**
8. Om den myndighet i den anmodade staten som tog emot ansökan inte är behörig att fatta ett beslut enligt artikel 12 ska den utan onödigt dröjsmål översända ansökan till den behöriga anmodade myndigheten i samma medlemsstat och informera den ansökande myndigheten om detta.

Artikel 10

*Information som ska lämnas av den ansökande myndigheten **efter översändandet av ansökan***

Den ansökande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål meddela den anmodade myndigheten vilka eventuella processhandlingar eller åtgärder av betydelse för det straffrättsliga förfarandet som vidtas i den ansökande staten efter översändandet av ansökan. **När den ansökande myndigheten lämnar [...] denna information till den anmodade myndigheten ska den inkludera alla relevanta handlingar. [...]**

³⁹ Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130).

De väsentliga delarna av den information och de relevanta handlingar som avses i punkt 1 ska av den ansökande myndigheten översättas till ett officiellt språk i den anmodade staten eller till ett annat språk som den anmodade staten godtar i enlighet med artikel 30.1 c.

Artikel 11

Återkallelse av en ansökan

1. Den ansökande myndigheten får återkalla en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande när som helst innan den mottagit den anmodade myndighetens **motiverade** beslut om att bifalla ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet i enlighet med artikel 12. **I sådana fall ska den ansökande myndigheten omedelbart informera den anmodade myndigheten om detta.**
2. **Om den ansökande myndigheten i enlighet med punkt 1 har informerat den anmodade myndigheten om återkallelsen av ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande, ska det straffrättsliga förfarandet förbli hos den ansökande myndigheten.**

Artikel 12

Beslut av den anmodade myndigheten

1. Den anmodade myndigheten ska fatta ett [...] beslut om huruvida den **helt eller delvis** ska bifalla **eller avslå** ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande och i enlighet med sin nationella rätt besluta vilka åtgärder som [...] ska vidtas. **Ett beslut om att bifalla ansökan om överföring ska vara vederbörligen motiverat.**

2. Om den anmodade myndigheten **anser** att den information som lämnats av den ansökande myndigheten inte är tillräcklig för att den ska kunna fatta ett beslut om huruvida ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska bifallas eller avslås, får den begära sådan ytterligare information **som** den anser vara nödvändig. **Den ansökande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål tillhandahålla den begärda ytterligare informationen, om sådan finns tillgänglig, tillsammans med en översättning till ett av den anmodade statens officiella språk eller något annat språk som den anmodade staten kommer att godta i enlighet med artikel 30.1 c.**
- 2a. **Den anmodade myndigheten ska meddela den ansökande myndigheten sitt beslut enligt punkt 1 inom de tidsfrister som anges i artikel 14.**
3. Om den ansökande myndigheten beslutar att ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska avslås i enlighet med artikel 13 [...] ska **den anmodade myndigheten på begäran av den ansökande myndigheten** informera [...] **den sistnämnda** om skälen till ett sådant avslag. [...]
4. [...]
5. **Om den ansökande myndigheten [...] har tagit emot det motiverade beslutet att bifalla ansökan om överföring enligt artikel 12.2a [...]** ska den ansökande myndigheten utan **onödigt** dröjsmål översända ärendeakten i original eller en bestyrkt kopia av denna, eller relevanta delar därav, samt en översättning till ett officiellt språk i den anmodade staten eller ett annat språk som den anmodade staten kommer att godta i enlighet med artikel 30.1 c.

- 5a. På begäran av den anmodade myndigheten ska den ansökande myndigheten översända den ursprungliga ärendeakten, inbegripet relevant fysisk bevisning, till den anmodade myndigheten utan onödigt dröjsmål när de nationella förfarandena har avbrutits i enlighet med artikel 19. Om en bestyrkt kopia av akten har lämnats ska endast den relevanta fysiska bevisningen översändas, såvida inte den anmodade myndigheten behöver granska originalhandlingar. Den ansökande staten får kräva att ärendeakten eller fysiskt bevismaterial återlämnas till den ansökande staten så snart det inte längre behövs i den anmodade staten eller senast när förfarandena har avslutats i den anmodade staten.
- 5b. Vid tillämpningen av punkterna 2, 5 och 5a får den ansökande och den anmodade myndigheten [...] samråda med varandra för att fastställa vilka nödvändiga handlingar, eller delar därav, som ska översändas och översättas.

Artikel 13

Grunder för avslag

1. Den anmodade myndigheten ska helt eller delvis avslå en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande om ett sådant förfarande enligt den anmodade statens nationella rätt inte kan inledas **eller fortsätta** [...] på grundval av de sakförhållanden som ligger till grund för ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande i ett eller flera av följande fall:
 - a) Om den gärning som ansökan avser inte utgör ett brott enligt den anmodade statens rätt.
 - b) Om ett övertagande av det straffrättsliga förfarandet skulle strida mot principen om *ne bis in idem*.

- c) Om den misstänkte eller tilltalade på grund av sin ålder inte kan hållas straffrättsligt ansvarig för brottet.
- d) Om preskriptionstiden för lagföring i brottmål har löpt ut i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten.
- da)** Om villkoren för att lagföra brottet i den anmodade staten inte är uppfyllda.
- e) Om brottet omfattas av amnesti i enlighet med den anmodade statens rätt.
- f) Om den anmodade staten [...] **varken har** behörighet avseende brottet **enligt nationell rätt eller [...] behörighet på grundval av artikel 3[...]**.

2. Den anmodade myndigheten får helt eller delvis avslå en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande, om ett eller flera av **följande** skäl föreligger:

- a) Privilegier [...] eller immunitet enligt den anmodade statens rätt omöjliggör lagföring.
- b) Den anmodade myndigheten anser att överföringen av ett straffrättsligt förfarande inte gagnar en effektiv och korrekt rättskipning,
- c) Brottet har inte **antingen helt eller delvis** begåtts **inom** den anmodade statens territorium, merparten av skadans verkningar eller en betydande del av skadan, **som utgör eller är en del av brottsrekvisiten för brottet**, [...] har inte inträffat **på** den statens territorium och den misstänkte eller tilltalade är inte medborgare eller bosatt i den staten.

- d) Det [...] ansökningsformulär som avses i artikel 9.1 är ofullständigt eller uppenbart felaktigt och har inte kompletterats eller korrigerats efter det samråd som avses i punkt 3 **i den här artikeln.**
- e) **Om den gärning som ansökan avser inte utgör ett brott på den plats där den begicks och den anmodade staten saknar ursprunglig behörighet enligt sin nationella rätt att lagföra brottet.**
3. I samtliga fall som avses i punkterna 1 och 2 [...] **får** den anmodade myndigheten, innan den beslutar att helt eller delvis avslå en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande, samråda med den ansökande myndigheten och vid behov begära **att den utan onödigt dröjsmål** tillhandahåller all nödvändig information.
4. I det fall som avses i punkt 2 a, och om befogenheten att upphäva privilegier eller immunitet tillkommer en myndighet i den anmodade staten, ska den anmodade myndigheten [...] **utan onödigt dröjsmål** begära att **den myndigheten** utövar denna befogenhet. Om befogenheten att upphäva privilegier eller immunitet tillkommer en myndighet i en annan stat eller internationell organisation ska den ansökande myndigheten begära att **den** myndigheten utövar denna befogenhet.

Artikel 14

Tidsfrister

1. Den anmodade myndigheten ska utan **onödigt** dröjsmål meddela den ansökande myndigheten sitt beslut om huruvida ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska bifallas **eller avslås** och under alla omständigheter senast 60 dagar efter det att den behöriga anmodade myndigheten mottagit ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande.

2. Om den anmodade myndigheten i ett enskilt fall inte kan hålla den tidsfrist som anges i punkt 1 ska den **utan onödigt dröjsmål** [...] informera den ansökande myndigheten om detta och ange skälen till förseningen. I ett sådant fall får den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas med högst 30 dagar.
3. Om privilegier eller immunitet fastställs i den anmodade statens rätt ska den tidsfrist som avses i punkt 1 inte **börja** löpa förrän om, och från och med den dag **då**, den anmodade myndigheten informeras om att dessa privilegier eller denna immunitet har upphävts.

Artikel 15

Samråd mellan den ansökande och den anmodade myndigheten

1. Den ansökande och den anmodade myndigheten ska om nödvändigt, och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna [...] 12.2, 12.5, 12.5a, 12.5b, 13.3 och 17.2, utan **onödigt dröjsmål** samråda med varandra för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning.
2. Samråd mellan **den ansökande och den anmodade myndigheten** får även äga rum innan en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande utfärdas, särskilt i syfte att fastställa om en överföring skulle gagna en effektiv och korrekt rättskipning. Den anmodade myndigheten får även samråda med den ansökande myndigheten **om möjligheten att utfärda** en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande från den ansökande staten i syfte att föreslå en överföring av ett sådant förfarande.
3. Om [...] den ansökande myndigheten samråder med den anmodade myndigheten inför en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande ska den ge [...] den anmodade myndigheten tillgång till information om det straffrättsliga förfarandet, **under förutsättning att det inte skulle undergräva utredningssekretessen eller på annat sätt påverka utredningen negativt.**

4. En begäran om samråd **som görs med stöd av denna artikel** ska besvaras utan **onödigt dröjsmål**.

Artikel 15a

Information som ska tillhandahållas den misstänkte eller tilltalade

1. Om den anmodade myndigheten har fattat ett **motiverat** beslut i enlighet med artikel 12.1 **att bifalla ansökan om överföring** av ett förfarande ska den **anmodade** myndigheten, under förutsättning att det inte skulle undergräva utredningssekretessen eller på annat sätt påverka utredningen negativt, [...] **utan onödigt dröjsmål** informera den misstänkte eller tilltalade, på ett språk som vederbörande förstår, om utfärdandet av ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet och **om den anmodade myndighetens efterföljande bifall av ansökan om överföring, såvida inte personen trots den anmodade myndighetens rimliga ansträngningar inte kan lokaliseras eller nås. [...]** Den anmodade myndigheten ska förse den misstänkte eller tilltalade med en kopia av det motiverade beslutet **att bifalla ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet och informera den misstänkte eller tilltalade om dennes rätt till ett effektivt rättsmedel i den anmodade staten, inbegripet tidsfristerna för utövande av denna rätt.**
- 1a. Om den misstänkte eller tilltalade uppehåller sig i den anmodade staten, får den ansökande myndigheten vid tillämpning av punkt 1 översända ett ifyllt standardformulär, som ska antas i enlighet med artikel 28.2, till den ansökande myndigheten. I sådana fall ska den ansökande myndigheten lämna informationen till den misstänkte eller tilltalade och informera den anmodade myndigheten om detta.

2. Om den anmodade myndigheten har fattat ett beslut i enlighet med artikel 12.1 **att avslå ansökan om överföring av ett förfarande** ska den ansökande myndigheten, under förutsättning att det inte skulle undergräva utredningssekretessen **eller på annat sätt påverka utredningen negativt, [...] utan onödigt dröjsmål** informera den misstänkte eller tilltalade, på ett språk som vederbörande förstår, om utfärdandet av ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet [...] och om den anmodade myndighetens efterföljande avslag på ansökan om överföring, såvida inte personen trots den **ansökande** myndighetens rimliga ansträngningar inte kan lokaliseras **eller nås**.
- 2a. Om den misstänkte eller tilltalade **uppehåller sig i den anmodade staten, får den ansökande myndigheten vid tillämpning av punkt 2** översända ett ifyllt standardformulär, som ska antas i enlighet med artikel 28.2, till den anmodade myndigheten. I sådana fall ska den anmodade myndigheten lämna informationen till den misstänkte eller tilltalade och informera den ansökande myndigheten om detta.

Artikel 15b

Information som ska tillhandahållas brottsoffret

1. Om den anmodade myndigheten har fattat ett **motiverat** beslut i enlighet med artikel 12.1 **att bifalla ansökan om överföring av ett förfarande** ska den anmodade myndigheten, under förutsättning att det inte skulle undergräva utredningssekretessen **eller på annat sätt påverka utredningen negativt, [...] utan onödigt dröjsmål** informera brottsoffret, **som är bosatt eller, om det rör sig om en juridisk person, är etablerad i den ansökande staten och som har begärt att erhålla information om det straffrättsliga förfarandet i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2012/29/EU eller, om det rör sig en juridisk person, i enlighet med nationell rätt**, på ett språk som vederbörande förstår om utfärdandet av ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet och om den anmodade myndighetens efterföljande bifall av ansökan om överföring, såvida inte personen trots den **anmodade** myndighetens rimliga ansträngningar inte kan lokaliseras **eller nås. Den anmodade myndigheten ska förse brottsoffret med en kopia av det motiverade beslutet att bifalla ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet och informera brottsoffret om dennes rätt till ett effektivt rättsmedel i den anmodade staten, inbegripet vad beträffar tidsfristerna för utövande av denna rätt.**
- 1a. Om den misstänkte eller tilltalade uppehåller sig i den ansökande staten, får den anmodade myndigheten vid tillämpning av punkt 1 översända ett ifyllt standardformulär, som ska antas i enlighet med artikel 28.2, till den ansökande myndigheten. I sådana fall ska den ansökande myndigheten lämna informationen till brottsoffret och informera den anmodade myndigheten om detta.

2. Om den anmodade myndigheten har fattat ett beslut i enlighet med artikel 12.1 **att avslå ansökan om överföring av ett förfarande** ska den ansökande myndigheten, under förutsättning att det inte skulle undergräva utredningssekretessen **eller på annat sätt påverka utredningen negativt, [...] utan onödigt dröjsmål** informera brottsoffret, **som är bosatt eller, om det rör sig om en juridisk person, är etablerad i den ansökande staten och som har begärt att erhålla information om det straffrättsliga förfarandet i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2012/29/EU eller, om det rör sig en juridisk person, i enlighet med nationell rätt**, på ett språk som vederbörande förstår om utfärdandet av ansökan om överföring av det straffrättsliga förfarandet och om den anmodade myndighetens efterföljande avslag på ansökan om överföring, såvida inte personen trots den **ansökande** myndighetens rimliga ansträngningar inte kan lokaliseras **eller nås. När så är lämpligt får den ansökande myndigheten begära att få hjälp av den anmodade myndigheten för att utföra de uppgifter som avses i denna punkt.**

Artikel 15c

Rätt till ett effektivt rättsmedel

1. Misstänkta, tilltalade och brottsoffer ska ha rätt till **ett** effektivt [...] rättsmedel i den anmodade staten mot beslut om att bifalla ansökningar om överföring av ett straffrättsligt förfarande.
2. Rätten till ett **effektivt** rättsmedel ska utövas vid domstol i den anmodade staten i enlighet med den statens **nationella** rätt.
- 2a. **Beslutet att bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden ska prövas i enlighet med nationell rätt på grundval av de kriterier som anges i artikel 13.1 och 13.2. I den mån ett utrymme för skönsmässig bedömning har utövats, ska prövningen begränsas till en bedömning av huruvida den anmodade myndigheten uppenbart har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning.**
3. Tidsfristen för att utnyttja ett effektivt rättsmedel ska vara högst 20 dagar från dagen för mottagande av [...] **det motiverade beslutet att bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden [...]. Om den misstänkta, tilltalade eller brottsoffret inte har identifierats vid tidpunkten för överföringen och det motiverade beslutet därför inte kunde meddelas dessa personer vid den tidpunkten, ska tidsfristen löpa från och med den dag då den anmodade myndigheten biföll ansökan om överföring. Det slutliga beslutet om rättsmedel ska fattas utan onödigt dröjsmål och, om möjligt, inom 60 dagar.**
4. **Den suspensiva verkan av ett rättsmedel mot ett beslut att bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden ska regleras i nationell rätt.**

[...]
5. Den anmodade myndigheten ska informera den ansökande myndigheten om de **effektiva** rättsmedel som används i enlighet med denna artikel, **och om det slutliga resultatet av dessa rättsmedel.**

Artikel 16

Samarbete med Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket

Den ansökande och den anmodade myndigheten får i varje skede av förfarandet begära bistånd från Eurojust eller det europeiska rättsliga nätverket i enlighet med deras respektive behörighet. Eurojust får i lämpliga fall särskilt underlätta **tillämpningen av** [...] artiklarna [...] 12.2, 13.3, 15, 17.2 och **19.2**.

Artikel 17

Kostnader för överföring av ett straffrättsligt förfarande

1. Varje medlemsstat ska bära sina egna kostnader för överföring av ett straffrättsligt förfarande som följer av tillämpningen av denna förordning.
2. Om översättningen av handlingarna i målet och andra relevanta handlingar enligt artikel 12.2 och 12.5 skulle medföra stora eller exceptionella kostnader får den ansökande myndigheten föreslå den anmodade myndigheten att de ska dela kostnaderna. Ett sådant förslag ska åtföljas av en detaljerad redovisning av den ansökande myndighetens kostnader. Efter ett sådant förslag ska den ansökande och den anmodade myndigheten samråda med varandra. [...]

Artikel 18

Utseende av centrala myndigheter

Varje medlemsstat får utse en eller flera centrala myndigheter med ansvar för administrationen av överföringen och mottagandet av ansökningar om överföringen av ett straffrättsligt förfarande samt för övrig officiell korrespondens i samband med sådana ansökningar.

KAPITEL 3

EFFEKTER AV ÖVERFÖRING AV ETT STRAFFRÄTTSLIGT FÖRFARANDE

Artikel 19

Effekter i den ansökande staten

1. [...] Vid mottagandet av **det motiverade beslutet** [...] **att bifalla** ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande **i enlighet med artikel 12.2a, eller av det slutliga beslutet om ett rättsmedel som åberopas enligt artikel 15c**, ska detta förfarande vilandeförklaras eller avbrytas i den ansökande staten i enlighet med dess nationella rätt, **såvida inte rättsmedlet leder till att ärendet måste återgå till den ansökande staten eller den ansökande myndigheten redan har gjort detta enligt artikel 4.** [...]
2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 **får ett straffrättsligt förfarande i den ansökande staten fortsätta att pågå, så att den ansökande staten kan** [...]
 - a) vidta nödvändiga **brådskande utredningsåtgärder** och andra processuella åtgärder, inbegripet åtgärder för att förhindra att den misstänkta eller tilltalade avviker, **eller beslut om frysning.**[...]
 - b) upprätthålla tidigare vidtagna utredningsåtgärder och andra processuella åtgärder, inbegripet åtgärder för att förhindra att den misstänkta eller tilltalade avviker, som är nödvändiga för att verkställa ett beslut [...] på **grundval av** rambeslut 2002/584/RIF eller ett annat instrument om ömsesidigt erkännande eller en begäran om ömsesidig rättshjälp.

- 2a. Efter ett beslut av den anmodade myndigheten om att bifalla en ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden ska den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten samarbeta i största möjliga utsträckning och i enlighet med sin nationella lagstiftning, i synnerhet när den anmodade statens lagstiftning kräver att vissa formaliteter och förfaranden iakttas, särskilt när det gäller bevismaterialets tillåtlighet.
- 2b. Om ett förfarande för ömsesidigt erkännande eller ömsesidig rättslig hjälp har slutförts, eller om den anmodade myndigheten har vidtagit nödvändiga utredningsåtgärder eller andra processuella åtgärder, och de åtgärder som vidtagits av den ansökande myndigheten enligt punkt 2 inte längre är nödvändiga, ska det straffrättsliga förfarandet i den ansökande staten vilandeförklaras eller avbrytas.
3. Den ansökande myndigheten får, om den anmodade myndigheten informerar den om sitt beslut att avbryta det straffrättsliga förfarandet avseende de sakförhållanden som tas upp i ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande, fortsätta eller återuppta det straffrättsliga förfarandet, såvida inte beslutet enligt den anmodade statens nationella rätt slutgiltigt omöjliggör vidare lagföring och därmed förhindrar ett fortsatt straffrättsligt förfarande avseende samma gärningar i den anmodade staten.
4. Punkt 3 ska inte påverka brottsoffrens rätt att begära att ett straffrättsligt förfarande inleds eller återupptas mot den misstänkte eller tilltalade i den ansökande staten, om en sådan rätt föreskrivs i denna stats nationella rätt, såvida inte den anmodade myndighetens beslut att avbryta det straffrättsliga förfarandet enligt den anmodade statens nationella rätt slutgiltigt omöjliggör vidare lagföring och därmed förhindrar ett fortsatt straffrättsligt förfarande avseende samma gärningar i den **anmodade** staten.

Artikel 20

Effekter i den anmodade staten

1. Det överförda straffrättsliga förfarandet ska regleras av den anmodade statens nationella rätt.
2. Under förutsättning att det inte strider mot den anmodade statens grundläggande rättsprinciper ska varje handling som utförs av den ansökande statens behöriga myndigheter i samband med det straffrättsliga förfarandet eller de inledande undersökningarna [...] ha samma giltighet i den anmodade staten som om den på ett lagenligt sätt hade utförts av dess egna myndigheter. **Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.1 d ska varje åtgärd som avbryter eller tillfälligt upphäver preskriptionstiden när den har utförts på ett lagenligt sätt i den ansökande staten ha samma verkan i den anmodade staten om en sådan åtgärd också avbryter eller tillfälligt upphäver preskriptionstiden enligt den anmodade statens lagstiftning.**
- 2a. **Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning föreskriva att i fall där behörigheten grundas på artikel 3 och de agerar som anmodad stat och den misstänkta eller tilltalade befinner sig i den staten, får den anmodade staten, på begäran av den ansökande staten, när den har mottagit begäran om överföring och tillhörande akt, och innan beslutet att bifalla ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande fattas, gripa den misstänkta eller tilltalade personen, eller vidta åtgärder för att säkerställa att den misstänkta eller tilltalade personen stannar kvar på dess territorium, eller vidta andra interimistiska åtgärder såsom frysning, i avvaktan på ett beslut om att bifalla ansökan om överföring av straffrättsliga förfaranden i enlighet med nationell rätt.**

3. Bevisning som översänds av den ansökande myndigheten får inte avvisas i ett straffrättsligt förfarande i den anmodade staten enbart på grund av att bevisningen inhämtats i en annan medlemsstat. Bevisning som inhämtats i den ansökande staten får användas i ett straffrättsligt förfarande i den anmodade staten, under förutsättning att tillåtlighet av denna bevisning står i överensstämmelse **med** [...] den anmodade statens **nationella** rätt.
- Domstolens rätt att fritt bedöma bevisningen ska inte påverkas av denna förordning.**
4. Perioder av frihetsberövande i den ansökande staten som beslutades inom ramen för det straffrättsliga förfarande som överförs ska av den anmodade staten, under förutsättning att ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd utdöms i den anmodade staten, dras av från den totala tid av frihetsberövande som ska avtjänas i den anmodade staten till följd av ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd. Den ansökande myndigheten ska till den anmodade myndigheten för detta ändamål översända all information om hur lång tid den misstänkte eller tilltalade har varit frihetsberövad i den ansökande staten.
5. Om ett straffrättsligt förfarande bara kan inledas om anmälan lämnas in i både den ansökande och den anmodade staten ska den anmälan som lämnats in i den ansökande staten även ha giltighet i den anmodade staten.
6. Påföljden för brottet ska vara den som föreskrivs i den anmodade statens rätt, om inte annat föreskrivs däri. Den anmodade myndigheten får i enlighet med gällande nationell rätt beakta den maximala påföljd som anges i den ansökande statens rätt **om** [...] brottet [...] begicks **på** [...] den ansökande statens territorium, och **om detta är till den tilltalades fördel**. Om behörigheten uteslutande grundas på artikel 3 ska den påföljd som utdöms i den anmodade staten inte vara strängare än den maximala påföljd som föreskrivs i den ansökande statens rätt.

Artikel 21

Information som ska lämnas av den mottagande myndigheten

1. Den anmodade myndigheten **eller, i förekommande fall, en annan behörig myndighet**, ska informera den ansökande myndigheten om det straffrättsliga förfarandet avbryts eller om varje beslut som meddelas i slutet av det straffrättsliga förfarandet, inbegripet huruvida detta beslut enligt den anmodade statens nationella rätt slutgiltigt omöjliggör vidare lagföring och därmed förhindrar ett fortsatt straffrättsligt förfarande avseende samma gärningar i den staten, **information om den slutliga verkställigheten av den påföljd som utdöms** eller lämna annan information som är av betydande värde. Den ska översända en kopia av det **slutliga** skriftliga beslut som meddelas i slutet av det straffrättsliga förfarandet till den ansökande myndigheten.
2. Den informationen och det slutliga beslutet ska tillhandahållas, tillsammans med en översättning av åtminstone [...] de väsentliga delarna av dem på ett av den ansökande statens officiella språk eller något annat språk som den ansökande staten kommer att godta i enlighet med artikel 30.1 c.

KAPITEL 4

KOMMUNIKATIONSSÄTT

Artikel 22

Kommunikationssätt

1. Kommunikation enligt denna förordning, inbegripet utbyte av [...] **det ansökningsformulär** som återfinns i bilagan, det beslut som avses i artikel 12.1 och andra handlingar som avses i artikel 12.5, mellan den ansökande och den anmodade myndigheten samt genom centrala myndigheter, om en medlemsstat har utsett en centralmyndighet i enlighet med artikel 18, samt med Eurojust, ska ske i enlighet med artikel 3 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen].
2. Artikel 7.1 och 7.2 [...] **samt** artiklarna [...] **8** och [...] **14** i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen] om fastställande av regler för elektroniska underskrifter och elektroniska stämplat, elektroniska handlingars rättsliga verkan och skydd för överförd information ska tillämpas på den kommunikation som överförs genom det decentraliserade it-systemet.
3. Samråd enligt artiklarna 12.**5 b** och 15 mellan den ansökande och den anmodade myndigheten, genom den eller de centrala myndigheterna, om en medlemsstat har utsett en centralmyndighet i enlighet med artikel 18, samt med Eurojust får genomföras med hjälp av alla lämpliga kommunikationssätt, inbegripet genom det decentraliserade it-systemet.

Artikel 23

Inrättande av ett decentraliserat it-system

1. Kommissionen ska [...] **anta genomförandeakter om** [...] det decentraliserade it-system som avses i artikel 3.1 i förordning (EU).../... [digitaliseringsförordningen], i vilka följande fastställs:
 - a) Tekniska specifikationer [...] **för** elektroniska kommunikationsmetoder för det decentraliserade it-systemet.
 - b) Tekniska specifikationer för kommunikationsprotokoll.
 - c) Mål för informationssäkerhet och relevanta tekniska åtgärder som säkerställer minimistandarderna för informationssäkerhet och en hög it-säkerhet vad gäller behandlingen och kommunikationen av uppgifter inom det decentraliserade it-systemet.
 - d) Minimimål för tillgänglighet och eventuella därtill relaterade tekniska krav för de tjänster som tillhandahålls genom det decentraliserade it-systemet.
 - e) [...] Standarder för digitala förfaranden enligt definitionen i artikel 3.9 i förordning (EU) 2022/850.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 2[...]9a.2.
3. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas senast den [två år efter denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 24
Referensprogramvara

1. Kommissionen ska ansvara för skapandet, **tillgängligheten**, underhållet och utvecklingen av en referensprogramvara som medlemsstaterna kan välja att använda som sitt backend-system i stället för ett nationellt it-system. Skapandet, underhållet och utvecklingen av referensprogramvaran ska finansieras genom unionens allmänna budget.
2. Även Eurojust ska kunna använda den referensprogramvara som avses i punkt 1.
3. Kommissionen ska tillhandahålla, underhålla och stödja **referensprogramvaran** utan kostnad[...].
- 3a. **Referensprogramvaran ska erbjuda ett gemensamt gränssnitt för kommunikation med andra nationella it-system.**

Artikel 25

Kostnaderna för det decentraliserade it-systemet

1. Varje medlemsstat **eller enhet som driver en auktoriserad e-Codex-åtkomstpunkt enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EU) 2022/850** ska bära kostnaderna för installation, drift och underhåll av de **åtkomstpunkter för det decentraliserade it-systemet** [...] för vilka de är ansvariga.
2. Varje medlemsstat **eller enhet som driver en auktoriserad e-Codex-åtkomstpunkt enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EU) 2022/850** ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina relevanta nationella **eller, i tillämpliga fall, andra** it-system för att göra dem driftskompatibla med åtkomstpunkterna, och ska stå för kostnaderna för att administrera, driva och underhålla dessa system.
3. Eurojust ska bära kostnaderna för installation, drift och underhåll av de komponenter i det decentraliserade it-systemet för vilka de är ansvariga.
4. Eurojust ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sitt ärendehanteringssystem för att göra det driftskompatibelt med åtkomstpunkterna och ska bära kostnaderna för att administrera, driva och underhålla det [...] systemet.

Artikel 26

(flyttad till artikel 29a)

KAPITEL 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

Övervakning [...]

1. Medlemsstaterna ska regelbundet samla in omfattande [...] **information för att kommissionen ska** kunna övervaka [...] tillämpningen av denna förordning. **Medlemsstaternas behöriga** myndigheter ska bevara **denna information** [...] och översända **den** till kommissionen varje år. De får behandla personuppgifter som är nödvändiga för att producera **denna information**[...].
- 1a. Den **information** [...] **som avses i punkt 1** ska, **om den finns tillgänglig på central nivå i den berörda medlemsstaten**, inkludera:
 - a) Antal ansökningar om överföring av ett straffrättsligt förfarande, inbegripet kriterierna för ansökan om överföring, fördelat på **ansökande** [...] stat.
 - b) Antal bifall respektive avslag av ansökningar om överföring av ett straffrättsligt förfarande, inbegripet skälen för avslag, fördelat på **anmodad** [...] stat.
 - c) [flyttad till punkt 1b under a]
 - d) Hur lång tid det tagit att översända information om beslut att bifalla **eller avslå** ansökningar om överföring av straffrättsliga förfaranden.
 - e) [flyttad till punkt 1b under b]
 - f) [flyttad till punkt 1b under c]

- 1b. Den information som avses i punkt 1 kan också, om den finns tillgänglig på central nivå i den berörda medlemsstaten, inkludera:**
- a)** Antal utredningar och åtal som inte drevs vidare sedan ansökningar om överföring av straffrättsliga förfaranden bifallits.
 - b)** Antal rättsmedel som använts av misstänkta, tilltalade eller brottsoffer för att överklaga beslut om att bifalla ansökningar om överföring av straffrättsliga förfaranden, samt antal beslut där överklagande beviljats.
 - c)** Från och med fyra år efter dagen för ikraftträdande av de genomförandeakter som avses i artikel 23.1, de kostnader som uppkommit enligt artikel 25.2.
- 2.** Referensprogramvaran och, om det är utrustat för detta, det nationella backend-systemet ska programmatiskt samla in de uppgifter som avses i punkt 1a a, b och d och årligen översända dem till kommissionen.
- 2a. Den information som avses i punkt 1a i denna artikel ska översändas två år efter dagen för ikraftträdandet av de genomförandeakter som avses i artikel 23.2.**

Artikel 28

Ändringar av [...] ansökningsformuläret och antagande av nya formulär

- 1.** Kommissionen ges befogenhet att i enlighet med artikel 29 anta delegerade akter om ändring av bilagan i syfte att uppdatera eller göra tekniska ändringar av [...] bilagan. **Sådana ändringar ska vara förenliga med denna förordning och ska inte påverka den.**

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ta fram standardformulär som ska användas för att inhämta ett yttrande eller tillhandahålla information till misstänkta och tilltalade samt brottsoffer enligt artiklarna 6.2a, 15a.1a och 15a.2a samt 15b.1a.
3. De delegerade akter som avses i punkt [...] 2 ska antas senast två år efter denna förordnings ikraftträdande.

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att **anta delegerade akter** som avses i artikel 28 ska ges **till kommissionen** tills vidare från och med den [datum då denna förordning börjar tillämpas].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 28 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet **av den 13 april 2016** om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 28 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på **två** månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **två** månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 29a (f.d. artikel 26)

Kommittéförfarandet

1. **Vid tillämpningen av artikel 23** ska [...] kommissionen biträddas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 vara tillämplig.
- 2a. **Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.**

Artikel 30

Anmälan

1. Senast den [datum då denna förordning börjar tillämpas] ska varje medlemsstat till kommissionen anmäla följande:
 - a) De myndigheter som i enlighet med **sin** [...] nationella rätt är behöriga i enlighet med artikel 2.3 och 2.4 att utfärda och/eller godkänna och verkställa ansökningar om överföring av ett straffrättsligt förfarande.
 - b) Information om den eller de utsedda centrala myndigheterna, om medlemsstaten vill utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 18.
 - c) De språk som godtas för ansökningar om överföring av ett straffrättsligt förfarande, [...] **för** information som lämnas till stöd för sådana ansökningar **samt för eventuell kommunikation mellan myndigheter när dessa agerar i egenskap av ansökande och anmodad stat.**
2. Kommissionen ska **säkerställa att** [...] den information som mottas enligt punkt 1 offentliggörs [...] på webbplatsen för det europeiska rättsliga nätverket [...].

Artikel 31

Förhållande till andra internationella avtal och överenskommelser

1. Utan att det påverkar deras tillämpning mellan medlemsstater och tredjeländer ersätter denna förordning, **inom ramen för sitt tillämpningsområde**, från och med den [den dag då denna förordning börjar tillämpas] motsvarande bestämmelser i den europeiska konventionen om överförande av lagföring i brottmål av den 15 maj 1972 och den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959, som är tillämpliga mellan de medlemsstater som är bundna av denna förordning.

2. Utöver denna förordning får medlemsstaterna ingå eller även fortsättningsvis tillämpa bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser med andra medlemsstater efter denna förordnings ikraftträdande endast i den mån sådana avtal eller överenskommelser gör det möjligt att ytterligare stärka syftena med denna förordning och bidrar till att förenkla eller ytterligare underlätta förfarandena för överföring av ett straffrättsligt förfarande och under förutsättning att de skyddsnivåer som anges i detta direktiv respekteras.
3. Medlemsstaterna ska senast den [*datum då denna förordning börjar tillämpas*] informera rådet och kommissionen om vilka befintliga avtal eller överenskommelser enligt punkt 2 som de vill fortsätta att tillämpa. Medlemsstaterna ska också inom tre månader efter det att de har undertecknat nya avtal eller överenskommelser enligt punkt 2 informera kommissionen om detta.

Artikel 32

Rapportering

Senast [*fem år från den dag då denna förordning börjar tillämpas*] ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning som baserar sig på den information som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 27.1 och som sammanställts av kommissionen.

Artikel 33

Övergångsbestämmelser

1. **Denna förordning ska tillämpas på ansökningsformulär som översänds den [den dag då denna förordning börjar tillämpas] eller senare. Ansökningar om överföring av straffrättsliga förfaranden som mottagits före den [den dag då denna förordning börjar tillämpas] ska fortsätta att regleras av befintliga instrument som rör överföring av straffrättsliga förfaranden.**

2. Innan den skyldighet som avses i artikel 22.1 blir tillämplig ska kommunikationen mellan ansökande och anmodade myndigheter och, i tillämpliga fall, kommunikation genom centrala myndigheter, samt med Eurojust i enlighet med denna förordning ske på andra lämpliga sätt och med beaktande av behovet av ett snabbt, säkert och tillförlitligt informationsutbyte.

Artikel 34

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [den första dagen i den månad som följer på perioden på två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Behöriga myndigheter ska vara skyldiga att använda det decentraliserade it-systemet för kommunikation i enlighet med denna förordning från och med den första dagen i den månad som följer på perioden på två år efter antagandet av de genomförandeakter som avses i artikel 23.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA**[...] ANSÖKNINGSFORMULÄR FÖR ÖVERFÖRING AV STRAFFRÄTTSLIGT FÖRFARANDE****Syftet med detta [...] ansökningsformulär:**

- ☐ Samråd om eventuell överföring av straffrättsligt förfarande.
☐ Ansökan om överföring av straffrättsligt förfarande.

Avsnitt A

Ansökande stat:

An[...]sökande myndighet:

.....

An[...]modad stat:

.....

Anmodad myndighet:

Myndighet i den anmodade staten med vilken samråd i förekommande fall har ägt rum före denna ansökan:

.....

Avsnitt B: Den misstänktes eller tilltalades identitet

1. Identifiering av den misstänkte eller tilltalade

- ☐ Den misstänkte eller tilltalade är ännu inte identifierad.
☐ Den misstänkte eller tilltalade är identifierad.

Om den misstänkte eller tilltalade redan är identifierad:Redogör för all känd information om den misstänktes eller tilltalades identitet: Om mer än en person avses, ange uppgifter om var och en av dessa.⁴⁰

i) För fysiska personer

Efternamn:

Förnamn:

Andra relevanta namn (i förekommande fall):

Alias (i förekommande fall):

Kön:

Nationalitet:

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer, om sådant finns:

Typ av identitetshandling(ar) som personen innehar och nummer (identitetskort, pass), om sådant finns:

.....

⁴⁰ En rullgardinsmeny som möjliggör olika poster för var och en av de misstänkta/tilltalade skulle kunna övervägas i det elektroniska ansökningsformuläret.

Födelsedatum:
 Födelseort:
 Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):
 Arbetsplats (inklusive kontaktuppgifter):
 Andra kontaktuppgifter (e-post, telefonnummer):
 Språk som förstås av den berörda personen:
 Annan relevant information:
 Beskriv den berörda personens aktuella ställning i förfarandet:
☐ Misstänkt
☐ Tilltalad
☐ Den misstänkte eller tilltalade har av de behöriga myndigheterna underrättats om att han eller hon är misstänkt eller tilltalad för att ha begått ett brott.
☐ Den misstänkte eller tilltalade har inte av de behöriga myndigheterna underrättats om att han eller hon är misstänkt eller tilltalad för att ha begått ett brott.
☐ Åtal har väckts mot den misstänkte eller tilltalade i det relevanta straffrättsliga förfarandet.
☐ Den misstänkte eller tilltalade har frihetsberövats i samband med detta straffrättsliga förfarande under följande period: – (dd.mm.åååå)

ii) För juridiska personer:
 Namn:
 Form av juridisk person:
 Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):
 Stadseenligt säte:
 Registreringsnummer:
 Den juridiska personens adress:
 Andra kontaktuppgifter (e-post, telefonnummer):
 Namn på den juridiska personens företrädare:
 Annan relevant information:
 Beskriv den berörda personens aktuella ställning i förfarandet:
☐ Misstänkt
☐ Tilltalad
☐ Den berörda personen har av de behöriga myndigheterna underrättats om att han eller hon är misstänkt eller tilltalad för att ha begått ett brott.
☐ Den berörda personen har inte av de behöriga myndigheterna underrättats om att han eller hon är misstänkt eller tilltalad för att ha begått ett brott.
☐ Åtal har väckts mot den berörda personen i det relevanta straffrättsliga förfarandet.

2. Den misstänktes eller tilltalades inställning:
☐ Den misstänkte eller tilltalade [...] **har föreslagit en** överföring av det straffrättsliga förfarandet.
☐ Den misstänkte eller tilltalade har informerats om den planerade överföringen.
☐ Den misstänkte eller tilltalade har inte informerats om den planerade överföringen/**den misstänktes eller tilltalades yttrande har inte inhämtats** av följande skäl:
☐ **Det skulle ha undergrävt utredningssekretessen eller på annat sätt påverkat**

utredningen negativt.

☐ **Personen har trots rimliga ansträngningar inte kunnat lokaliseras eller nås.**

☐ Den misstänkte eller tilltalade har yttrat sig om den planerade överföringen. Yttrandet är bifogat denna ansökan. [...] **Se bilagan.**

☐ **Den misstänkte eller tilltalade har inte yttrat sig om den planerade överföringen.**

Avsnitt C: Brottsoffrets/**brottsoffrens**⁴¹ identitet

1. Redogör för all känd information om brottsoffrets identitet: Om mer än en person avses, ange uppgifter om var och en av dessa.

i) För fysiska personer

Efternamn:

Förnamn:

Kön:

Nationalitet:

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer, **om sådant finns**:

Typ av identitetshandling(ar) som personen innehar och nummer (identitetskort, pass), om sådant finns:

Födelsedatum:

Födelseort:

Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):

Arbetsplats (inklusive kontaktuppgifter):

Andra kontaktuppgifter (e-post, telefonnummer):

Språk som förstås av den berörda personen:

Annan relevant information:

ii) För juridiska personer:

Namn:

Form av juridisk person:

Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):

Stadseenligt säte:

Registreringsnummer:

Den juridiska personens adress:

Andra kontaktuppgifter (e-post, telefonnummer):

Namn på den juridiska personens företrädare:

Annan relevant information:

2. Brottsoffrets/brottsoffrens inställning:

☐ [...] **Ett eller flera** [...] brottsoff[...]**er** [...] **har föreslagit en** överföring av det straffrättsliga

⁴¹ En rullgardinsmeny kan övervägas om fler än ett brottsoffer berörs.

förfarandet.

☐ [...] Ett eller flera [...]brottsoff[...]er som är bosatta eller etablerade i den ansökande staten och som har begärt att erhålla information om det straffrättsliga förfarandet i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2012/29/EU eller, om det rör sig om en juridisk person i enlighet med nationell rätt, har informerats om den planerade överföringen.

☐ [...] Ett eller flera [...]brottsoff[...]er som är bosatta eller etablerade i den ansökande staten och som har begärt att erhålla information om det straffrättsliga förfarandet i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2012/29/EU eller, om det rör sig om en juridisk person i enlighet med nationell rätt, har av följande skäl inte informerats om den planerade överföringen:

☐ Det skulle ha undergrävt utredningssekretessen eller [...] på annat sätt påverkat utredningen negativt.

☐ Ett eller flera [...]brottsoff[...]er har yttrat sig om den planerade överföringen. Yttrandet är bifogat denna ansökan. **Se bilagan:**

.....
.....

☐ Inget av brottsoffren har yttrat sig om den planerade överföringen.

Avsnitt D: Sammanfattning av sakförhållanden och brottsrubricering

1. Beskrivning av det gärning som ligger till grund för det eller de brott som ansökan gäller samt en sammanfattning av de bakomliggande sakförhållandena:

.....

2. Nuvarande skede i förfarandet:

☐ utredning/åtal

[...]

☐ rättegång

2.1 Ange närmare hur utredningen/åtalet eller rättegången fortskrider:

.....

3. Brottsstyp och brottsrubricering som denna ansökan gäller [...], **inbegripet information om [...]** den maximala påföljden **för det aktuella brottet/de aktuella brotten i den ansökande staten och relevanta bestämmelser om påföljder:**

.....

5. Information om varje åtgärd som avbryter eller tillfälligt upphäver preskriptionstiden:

.....

.....

[...]

Avsnitt E: Information om förfarandet i den ansökande staten

1. **Alla [...]utredningsåtgärder och andra [...]processuella åtgärder** som vidtagits av den ansökande staten:

A) Åtgärder för att förhindra att den misstänkte eller tilltalade avviker eller andra förebyggande åtgärder (beskriv):.....

.....

B) Beslut om frysning:

.....

.....

.....
C) Utredningsåtgärder (beskriv):

.....
2. Information om inhämtad bevisning:

A) Följande material och handlingar har inhämtats under det straffrättsliga förfarandet i den ansökande staten (beskriv):[...]

.....
[...]
.....
.....

Avsnitt F: Skäl för ansökan:

1. Skäl för ansökan, inbegripet en motivering av varför överföringen är nödvändig och lämplig, och en bedömning av överföringens effekter på misstänkta eller tilltalades samt brottsoffers rättigheter:

.....
.....
.....
2. Kriterier för en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande:

☐ Brottet har helt eller delvis begåtts **på** [...] den anmodade statens territorium, eller merparten av brottets verkningar eller en betydande del av den skada som **utgör eller är en del av brottsrekvisiten** [...] uppstod **på** [...] den anmodade statens territorium.

☐ **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade är medborgare eller bosatta i den anmodade staten.

☐ **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade uppehåller sig i den anmodade staten och denna stat avslår ansökan om överlämnande av **dessa** [...] persone[...]r till den ansökande staten på grundval av antingen **1)** artikel 4.2 i rambeslut 2002/584/RIF, [...] **2)** artikel 4.3 i **rambeslut 2002/584/RIF** [...], om avslaget inte grundar sig på att personen omfattas av ett slutligt avgörande för samma brott som hindrar senare lagföring, eller **3)** artikel 4.7. i [...] rambeslut[...] **2002/584/RIF**.

☐ **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade uppehåller sig i den anmodade staten och denna stat avslår ansökan om överlämnande av **dessa** [...] persone[...]r, för vilk[...]a en europeisk arresteringsorder har utfärdats, om den finner att det i undantagsfall, på grundval av precisa och objektiva uppgifter, finns grundad anledning att anta att ett överlämnande, mot bakgrund av ärendets särskilda omständigheter, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet som anges i artikel 6 i EU-fördraget [...] och i stadgan.

☐ Merparten av den bevisning som är relevant för utredningen finns i, eller majoriteten av de relevanta vittnena är bosatta i, den anmodade staten.

☐ Ett straffrättsligt förfarande pågår mot den misstänkte eller tilltalade i den anmodade staten avseende samma eller andra sakförhållanden.

☐ Ett straffrättsligt förfarande pågår mot andra personer i den anmodade staten avseende samma, **delvis samma eller** relaterade sakförhållanden.

☐ **En eller flera** [...] misstänkta eller tilltalade avtjänar eller ska avtjäna ett straff som inbegriper frihetsberövande i den anmodade staten.

☐ Domens verkställighet i den anmodade staten förbättrar troligtvis utsikterna [...] **till** social återanpassning av den dömda eller det finns andra skäl för att verkställighet av domen i den

anmodade staten skulle vara lämpligare. [...]

☐ **Ett eller flera [...]** vittnen[...] är medborgare eller bosatta i den anmodade staten. **Vederbörlig hänsyn ska tas till barn som är brottsoffer.**

☐ **Medlemsstaternas behöriga myndigheter har nått konsensus om att förfarandena ska koncentreras till en medlemsstat.**

☐ **Andra skäl (ange vilka):**

Avsnitt G: Ytterligare information och andra ansökningar (om tillämpligt)

1. Ange i förekommande fall om en europeisk arresteringsorder, europeisk utredningsorder eller annan ansökan om bistånd tidigare har utfärdats:

2. Övrig information, i förekommande fall:

3. Ange eventuella särskilda villkor för behandling av de översända personuppgifterna som den anmodade myndigheten måste uppfylla (artikel 9.3 i direktiv (EU) 2016/680 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter):

4. Förteckning över bilagor:

Avsnitt H: Närmare uppgifter om den myndighet som har utfärdat ansökan **och, i förekommande fall, den utsedda centrala myndigheten.**

1. Namnet på den myndighet som har utfärdat ansökan:

Myndighetens företrädare/kontaktperson:

Ärendenummer:

Adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer):

E-postadress:

Möjliga språk för kontakter med den ansökande myndigheten:

2. Kontaktuppgifter, om andra än ovan, till den eller de personer som kan kontaktas för kompletterande information eller för de praktiska arrangemangen för överföring av bevismaterial:

Namn/Titel/Organisation:

Adress:

E-postadress:

Telefon för kontakter:

3. Central myndighet, i förekommande fall
Namn/Titel/Organisation:
Adress:.....
E-postadress:
Telefon för kontakter:
4. Möjliga språk för kontakter med den ansökande myndigheten:

Elektronisk signatur:⁴²
 [...]

AVSNITT I: Närmare uppgifter om den **ansökande stat** som har godkänt ansökan (i förekommande fall)

1. Den godkännande myndighetens namn:

 Myndighetens företrädare/kontaktperson:

 Ärendenummer:

 Adress:
 Tfn: (landskod) (riktnummer):
 E-postadress:
 Möjliga språk för kontakter med den godkännande myndigheten:

2. Ange om den huvudsakliga kontaktpunkten för den anmodade staten bör vara
☐ den ansökande myndigheten
☐ den godkännande myndigheten

Elektronisk signatur:
 [...]

⁴² I enlighet med artikel 7 i digitaliseringsförordningen, som snart ska antas.